

ST
202

LIRA LIBERTĂȚII

COLECȚIE
DE CÂNTECE
NAȚIONALE,
IMNURI, DOINE
MARȘURI, HORE

CULESE DE NIC. JUGĂNARU
LUGOJ EDIȚIA A PATRA
DIN NOU ARANJATĂ 1921

Polileul național.

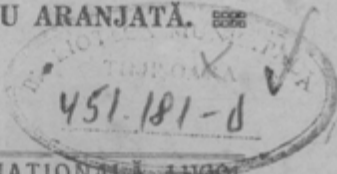
Lăudați'l că e mare Dumnezeu! **Aliluia.**
Ce-a păzit cu mână tare pe Român poporul Seu.
El din veci ne-a fost Părinte și stăpân,
Nici de astăzi înainte n'o să uite pe Român.
Mare e a Lui putere și va fi,
Și de câte ori vom cere să ne-ajute, va veni,
Avem veacuri mărturie, c'al Seu scut,
Apărându-ne în urgie, printre valuri ne-a trecut
Când veniau gloate barbare peste noi,
Dumnezeul nostru mare, ne da brațe de eroi.
El ne-a scris pe sfânta Cruce: „**b i r u i ț i !**“
„Și ori unde vă veți duce“, laude s'agonisiți.
Și ne-a dat apoi cercărei, s'arătăm,
Că și'n jugul apăsării, al Seu nume laudăm.
Când purtam în grea robie lanțul greu,
Noi credeam cu bărbăție într'al nostru Dumnezeu.
L'am chemat să ne ridice: și-a venit,
Și din lanțuri ruginite, brațele ne-a despletit.
El ne-a dus la libertate și la drept,
Și sub scutu-i ne vom bate cu credința Lui în pept.
Tirănia iar ne-apasă și slăbim,
Dumnezeul nu ne lasă a ei jertfă să perim.
Ascultați glasul puternic resunând:
„Înainte, înainte, fii mei pașiți luptând“.
El ne-a fost din veci Părinte și Stăpân,
Nici de astăzi înainte n'o să uite pe Român.
Lăudați'l că e mare Dumnezeu,
Ce-a păzit cu mână tare pe Român poporul Seu
Lăpădatu.

LIRA LIBERTĂȚII

COLECȚIE DE CÂNTECE
NAȚIONALE, IMNURI,
MARȘURI, DOINE, HORE.

CULESE DE
NICOLAE JUGĂNARU
LUGOJ. — EDIȚIA A PATRA
DIN NOU ARANJATĂ.

TIPOGRAFIA NAȚIONALĂ, LUGOJ.

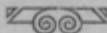
MOTTO.

Arma noastră să ne fie
 Cânturile ce răpesc,
 Muzica și poezia :
 Cu profumul lor ceresc.

* * *

Forța de viață cu care a strebătut
 poporul nostru veacurile îndelungate
 de patimi, s'a dovedit și în sfințenia
 și evlaviei, cu care și-a păstrat limba,
 legea, cântecele și datinele părintești.

Cuvântul nostru.

Onoratul public român va putea ușor observa tendința acestei broșuri intitulată: „**Lira libertății.**” Tot ce am avut scris pentru zile mari s’au confiscat, așa că afară de câțiva bătrâni cu memorie mai bună, nu mai găseai pe nimeni, care să fi știut textul cântărilor noastre naționale datate din timpuri mai libere. — Generația mai tineră nici strofa primă din „Deșteaptă-te Române” nu o știau, nu din vina ei, ci a sistemului de mai înainte:

Acum a sunat oara libertății !

A început lumea să învețe și să cultive toate cântările noastre, căci: a cânta curat nu este păcat. Tocmai de aceea :

Liră liberă voim să dăm în mâna fiecărui Român și Româncă. La popor liber, — liră liberă se cade ; căci întru toate trebuie să edificăm între noi și prin noi o lume nouă: *O lume visată de poeții noștri.*

Fetețe, fete și neveste, bărbați, copii, juni, tineri, școlari și studenți: *învățați, îmbrățișați și cultivați mândrele noastre cântări naționale.* Iar dela mine primiți deocamdată o modestă Liră a libertății.

Lugoj, 1 Iunie n. 1921.

Editorul

Nicolae Jugănarul.

Motto. (Deviză).

Sub „motto“, ori mai bine zis „deviză“ înțelegem un proverb, o vorbă, un vers pe care și-l alege o țară, o națiune sau o reuniune ș. a. ca proprie a sa. Așa e deviza vechiului regat și a României mari: „*Nihil sine Deo*“, adică: „*Nimic fără Dumnezeu.*“

A fetelor române: „*Totul pentru națiune.*“

A industriașilor: „*Prin muncă și stăruință la capital.*“

Cele mai multe societăți au ca deviză:

„*Uniți să fim în cugete,
Uniți în Dumnezeu.*“

Asemenea devize, zise și motto, își aleg și reuniunile de cântări, cari apoi puse pe note le cântă în tot locul pe la serbări și unde se întâlnesc cu alte reuniuni.

Reuniunea română de cânt și muzică din Lugoj are următorul motto:

Câmpiile răsune
Și munții să tresară,
De doinele străbune
Din Roma seculară.

Reuniunea română de cânt și muzică din Reciș-montană are următorul motto:

Ferul cald, oțelul rece
Rupți de trudă l'am tocit
Unul am lucrat ca zece
Până timpul a sosit:
Să cântăm cu voe bună
Doina noastră cea străbună!

Imnul Dinastiei Naționale.

I.

Trăiască Regele
 În pace și onor,
 De țară iubitor
 Ș'apărător de țeară !

Fie 'n veci norocos
 În război.
 Fie Domn glorios
 Peste noi ;

O ! Doamne sfinte,
 Ceresc părinte,
 Susține cu-a Ta mână
 Coroana Română !

II.

Trăiască Patria
 Cât soarele ceresc,
 Rai vesel, pământesc,
 Cu mare falnic nume !

Fie 'n veci Ea ferită
 De nevoi !
 Fie 'n veci locuită
 De eroi !

O ! Doamne sfinte,
 Ceresc Părinte,
 Intinde a Ta mână
 Pe Țeara Română !

Vasile Alexandri.

Deșteaptă-te Române.

Deșteaptă-te Române! din somnul cel de moarte,
 În care te-adânciră barbarii de tirani!
 Acum ori nici odată croește-ți altă soarte,
 La carea să se 'nchine și cruzii tei dușmani!

Acum ori nici odată, să dăm dovezi la lume,
 Că-'n aste mâni mai curge un sânge de Roman,
 Și că-'n a noastre pepturi păstrăm cu fală un
 [nume
 Triumfător în lupte un nume de Traian.

Înalță-ți lata frunte și caută 'n jur de tine,
 Cum stau ca brazii 'n munte voinici sute de mii;
 Un glas ei mai așteaptă și sar ca lupii 'n stâne,
 Bătrâni, bărbați, juni tineri din munți și din
 [câmpii!

Priviți mărețe umbre, Mihai, Ștefan, Corvine,
 Româna națiune, ai voștri strănepoți.
 Cu brațele 'narmate cu focul vostru 'n vine,
 Viață-'n libertate, ori moarte strigăm toți!

Pe voi vă nimiciră a pizmei răutate,
 Și oarba neunire la Milcov și Carpați!
 Dar noi, pătrunși la suflet de sânta libertate,
 Jurăm că vom da mâna, să fim pururea frați!

O mamă văduvită dela Mihai cel Mare,
 Pretinde dela fii-'și azi mână d'ajutor!
 Și blastămă cu lacrimi în ochi pe ori și care,
 În astfel de pericol s'ar face vânzător!

De fulgere să peară, de trăsnet și pucioasă,
 Ori care s'ar retrage din gloriosul loc,
 Când patria sau mama cu înima duioasă,
 Va cere ca să trecem prin sabie și foc!

N'ajunse despotismul cu 'ntreaga lui orbie,
 Al cărui jug de secoli ca vitele 'l purtăm:
 Acum se'ncearcă cruzii, în oarba lor trufie,
 Să ne răpească limba, dar morți numai o dăm!

Români din patru unghiuri, acum ori nici odată
 Uniți-vă în cuget, uniți-vă 'n simțiri;
 Strigați în lumea largă că Dunărea-i furată
 Prin intrigă și silă, viclene uneltiri!

Preoți cu crucea 'n frunte! căci oastea e creștină
 Deviza-i libertate și scopul ei prea sfânt,
 Murim mai bine 'n luptă cu glorie deplină
 Decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost' pământ!

Andrei Mureșianu.

Pe-al nostru steag . . .

Poezie de : A. Bârsan.

Pe-al nostru steag e scris : „Unire“,
Unire 'n cuget și 'n simțiri.
Și sub mareața lui umbrire
Vom înfrunta orice loviri.

Acela ce în luptă grea se teme,
Ce însuși e rătăcitor,
Iar noi uniți în ori-ce vreme
Vom fi, vom fi învingători.

} bis.

Am înarmat a noastră mână
Ca să păzim un scump pământ.
Dreptatea e a lui stăpână,
Iar Domn e adevărul sfânt.

Și 'n cartea veciniciei scrie
Că țări și neamuri vor peri
Iar scumpa noastră Românie
Etern, etern va înflori !

} bis.

Treicolorul.

Cuvintele și melodia de: Ciprian G. Porumbescu.

Trei colori cunosc pe lume
Ce le țin ca sfânt odor,
Sunt colori de vechi renume
Suvenir de un brav popor.

Roșu-i focul ce-mi străbate
Inima-mi plină de dor,
Pentru sfânta libertate
Și al Patriei amor.

Auriu ca mândru soare
Fi-va'l nostru viitor,
Pururea eternă floare
Și cu luciu neperitor.

Iar albastru e credința
Pentru țara, ce-o nutrim;
Credincioși fără schimbare,
Pân' la moarte o să-i fim.

Pân' pe cer și cât în lume
Vor fi aste trei culori,
Vom avea un falnic nume
Și un falnic viitor.

Iar când fraților m-oi duce
Dela voi și-o'i fi să mor,
Pe mormânt atunci să-mi puneți
Mândrul nostru treicolor.

Notă: La fiecare strofă să repetează cele două
rânduri din urmă

La arme!

Veniți, viteji apărători ai țării,
Veniți că sfânta zi a răsărit :
E ziua mare a reînălțării
Drapelului de gloanțe sdrențuit.
Veniți din toate unghiurile țării
Să cucerim ce-avem de cucerit !

La arme cei de-un sânge și de-o lege !
La arme pentru neam și pentru Rege !
Când Patria ne chiamă sub drapel,
Datori sunt toți copii ei s'alerge,
Să-l apere, să moară pentru el !

Ce credeți voi, neroade nesătule
Că nu ne poartă grija Cel de Sus !
N'am înfruntat noi năvăliri destule
Din Miază-noapte, Răsărit și Apus !
Adună-Ți, Rege, oștile și du-le
La biruință — așa cum le-ai mai dus !

La arme cei de-un sânge și de-o lege !
La arme pentru neam și pentru Rege !
Când Patria ne chiamă sub drapel,
Datori sunt toți copii ei s'alerge,
Să-l apere, să moară pentru el !

Dușmanii noștri vor să ne sugrume
 Dar până când ne dau Carpații scut
 Acel-ce ne va șterge de pe lume,
 Să știe toți că încă nu-i născut
 Și'n veci va fi străvechiul nostru nume
 Cinstit în pace și'n război temut!

La arme cei de-un sânge și de-o lege!
 La arme pentru neam și pentru Rege!
 Când patria ne chiamă sub drapel,
 Datori sunt toți copii ei s'alerge,
 Să-l apere, să moară pentru el!

Să știe toți că un popor nu moare
 Când veacuri a luptat neconținut
 Și-i scris în cartea celor viitoare
 Că va să vină ceasul prea mărit
 Când mândru străluci-va 'ntre popoare
 Ca soarele, aici în răsărit!

La arme cei de-un sânge și de-o lege!
 La arme pentru neam și pentru Rege!
 Când Patria ne chiamă sub drapel,
 Datori sunt toți copii ei s'alerge,
 Să-l apere, să moară pentru el!

St. O. Iosif.

Marșul batalioanelor române.

Treceți batalioane române Carpații
La arme, cu frunze și flori !
V'așteaptă izbânda, V'așteaptă și frații
Cu inima, la trecători !

Ardealul, Bănatul, Crișana V'așteaptă,
Nădejdea e numai în voi !
Sărutați copile, părinții și frații,
Să mergem de-acuma la război.

Înainte 'nainte cu sabia în mână
Să tragem hotarele vechi !
Să trecem Carpații, ne trebuie Bănatul
Să știm că ne'ngroapă de vii !

Istoria V'așteaptă făuritori de glorie
Eroi de gloria unui popor,
V'așteaptă să scrie în cartea veșniciei
Eroii cu sângele lor.

Domnul Ștefan.

Stefan Stefan Domn cel mare
Seamăn pe lume nu are,
Decât numai mândrul Soare! (bis.)

Din Suceava când el sare, el sare,
Pune pieptul la hotare, hotare,
Ca un zid de apărare! (bis.)

Brațul lui fără 'ncetare
Bate ordele tatare
Bate cetele barbare! (bis.)

Bate Leși din fuga mare,
Bate Turci pe zmei călare,
Și-'i scutește de 'ngropare (bis.)

Lumea 'ntreagă stă 'n mirare!
Țeara-i mică, țeara-i tare,
Și dușmanul spor nu are! (bis.)

Lumea 'ntreagă stă 'n mirare,
Căci precum e 'n cer un soare,
Așa-i Stefan Domn cel Mare! (bis.)

Doină.

Doină, doină, cântec dulce
Când te-aud nu m'aş mai duce.
Doină, doină, viers cu foc!
Când răsuni eu stau pe loc.

Bate vânt de primăvară,
Eu cânt doina pe afară,
De mă 'ngân cu florile
Şi privighitorile.

Vine iarna viscoloasă,
Eu cânt doine închis în casă,
De-mi mai mângâi zilele,
Zilele şi nopţile.

Frunza 'n codru cât învie,
Doină cânt de voinicie
Cade frunza jos pe vale
Eu cânt doina cea de jale.

Doină zic, doină suspin,
Tot cu doină mă mai ţin,
Doină cânt, doină şoptesc,
Tot cu doină vieţuesc!

Marșul lui Mihai Viteazul

Astăzi fraților Români
Ne vedem și noi stăpâni
Pe-ale noastre nemeșii
Ce ședeau mai tot pustii.

Nu putea bietul Român
De tiranul de păgân
Nici de casă a-și vedea
Și soarta și-o blăstăma.

Acum toți ne-am ușurat
Și rana ne-am vindecat.
Să trăiască, să trăiască
Cel cu chica oltenească.

Așa noi toți să strigăm
Și credință să jurăm
Prințului Mihai Viteazul
Cel ce ne-a scurtat năcazul.

Marșul lui Iancu

Astăzi cu bucurie
 Românilor veniți
 Pe Iancu în câmpie
 Cu toți să-l însoțiți
 Spălați armele voastre
 Cu grabă să alergăm
 Din locurile noastre
 Pre barbari s'alungăm

Marte zeule
 Marte bravule
 Cu noi să fii
 Tu însoțește
 Și'nsuflețește
 Pre ai tei fii.

Optzeci de oi despoaie
 Și prin frigări le pun
 De fluer de cimpoae
 Pădurile resun.
 Românii se așează
 Pe lângă un mare foc
 Și Iancu ospătează
 Cu dâșii la un loc.

Iancule mare
 Bravule tare
 Cu noi să fii
 Tu însoțește
 Și'nsuflețește
 Pe ai tăi fii.

Sunt gata, stau cu toții
 Să plece la isbânzi
 Să isgonească hoții
 Să capete dobânzi,
 Iancu mergea 'nainte
 Pe-un cal cu ager curs
 Și peste 'mbrăcăminte
 Purta pele de urs.

Cine stă în cale
 Geniului mare
 Și bravi Români,
 Fulger și trăsnet
 Peste a-lui creștet
 Dela Români.

Iată voioși porniră
 Românii cei voinici
 Ca lanțul să înșiră
 Pe-a dealului colnici

Nevestele cu jele
Privindu-i lăcrămând
Li auziau pe vale
Cum să duceau cântând.

Cine stă în cale
Gèniului mare
Și bravilor Români
Fulger și trăsnet
Peste a-lui creștet
Dela Români.

Regina poetă.

Carmen e cântec; iar Sylva pădure;
Ea însăși măreață își cânt'al seu cânt.
De nu mă nășteam la umbra ei dragă,
Mi-ar fi struna mută și n'ași fi ce sunt.
Căci eu dela paseri din crânguri și ramuri
Povești minunate știu asculta
In suflet pătrunsu-mea murmurul dulce . . .
Pădurea și cântul sunt liniștea mea.

Carmen Sylva.

Pui de lei.

Poesia de: *I. Nițescu.*

Muzica de: *I. Vidu.*

Eroi au fost eroi, eroi sunt încă
S'or fi în neamul românesc,
Căci rupți sunt ca din tare stâncă
Românii ori și unde cresc.

E viața noastră făurită
De doi bărbați cu brațe tari,
Și cu voința oțelită
Cu minți deștepte, inimi mari.

Și unu-i Decebal cel harnic
Iar celălalt Traian cel drept,
Ei pentru vatra lor amarnic
Au dat cu-a-tâța dușmani piept.

Și din așa părinți de seamă
În veci s'or naște luptători,
Ce pentru patria lor mamă
Vor sta ca vrednici următori.

Au fost eroi au fost ș'or să mai fie
Ce-or frânge dușmanii cei rei,
Din coapsa Daciei ș'a Romei
În veci s'or naște pui de lei.

Notă: Strofa din urmă se repetă.

Se'ntorc vitejii . . .

I.

Se'ntorc vitejii din război,
 Urmașii vechilor eroi,
 Ei Tricolorul sdrențuit
 A doua oară l-au sfințit . . .
 Veniți cu cântece și cu flori
 Să răsplătim pe 'nvingători!

La glasul dulcei Românie
 Latina gintă reînvie
 Purtând eroica solie
 Ca să străbată'n vecinicii.
 Cu flori să v'alintăm duios
 Sărbătorindu-ne mândria —
 Ura! Trăiască România
 Și-al nostru Rege glorios! . . .

II.

Războiul păcii l-ați purtat
 Și prin voi a triumfat
 Căci voi sunteți în Răsărit
 Al păcii scut, nebiruit
 Veniți cu cântece și cu flori
 Să răsplătim pe 'nvingători!

E cercul falduri de drapel,
 Eternul zeu al lumii, Marte,
 De lauri verzi vă face parte
 Sporind Coroana de oțel.
 Cu flori să v'alintăm duios
 Sărbătorindu-ne mândria —
 Ura! . . . Trăiască România
 Ș-al nostru Rege glorios! . . .

*Leontin Hiescu și
 G. Georgescu Theologu,*

Sfânta zi de libertate.

Sfânta zi de libertate
 Frați Români a răsărit,
 Apăsare, nedreptate
 Și durerea a pierit.

Ale tirăniei fiare
 Țara noastră mult a strîns
 Azi inimicii toți să piară
 Căci dreptatea a învins.

Arme! Frați Români la arme!
 Să fim tot învingători,
 Brațul nostru să sfărâme,
 Pe inimici și-apăsători!

Cuvinte de *E. Carada.*

Melodia de *A. Flechtenmacher.*

Români haidem.

Români haidem ca să ne rezbunăm
E timpul de unire
Numai putem nimic să mai răbdăm.
Dușmanilor peire,
Carpatul azi chiamă ai sei brazi
Bănatul și Ardealul chiamă
Pe scumpa lor iubită mamă.

La luptă dar, dreptatea e cu noi
Iar din morminte-afară
Vitejii toți stau gata de război
La a patriei fanfară.
Carpatul chiamă ai sei brazi
Bănatul și Ardealul chiamă
Pe scumpa lor iubită mamă.

Ați suferit, la luptă acum dați
Să piară pân' la unul
Tot ce va fi cu sufletul barbar
Ș'or dușmăanii Românul.
Carpatul azi chiamă ai sei brazi
Bănatul și Ardealul chiamă
Pe scumpa lor iubită mamă.

Cetele române.

Auziți acolo un bucium resună
Sboară trece codrii, dealuri și câmpii
Vezi colo pe Murăș un voinic adună
Cete de voinici ai Transilvaniei fii.

Cetele-s române ce'nviară azi
Iar cu dâșii Iancu, Iancu cel viteaz. (bis)

Ei cu pietate jur că până 'ntr'unul
Suferi-vor moartea pentru țeara lor,
Ca să vază lumea, cine e Românul
Lupte-se ca leii, lupte-se pân' mor!

Lanțul și robia ce-apasă pe sclavi
N'au să-l poarte vulturii Românașii bravi (bis)

Lupta se aprinde, ceriul se roșește
Șiruri cad grămadă crunții inimici.
Iancul ospătează și benchetuește
Cu alții falnici, mândri sei voinici.

Pân' Românul știe moartea a brava,
Pentru-a sale drepturi, ceriul v'ajuta. (bis)

Marșul batalionului român din Lugoj.

De Eugeniu Crăciun.

Așa serie prin „Românul“
Ș'așa serie prin „Drapel“
Că e liber tot Românul
Soartea și-o dispune el.

Dela Tisa pân' la Nistru
Unul este glasul nostru
O frenetică strigare
Vivat România mare.

Sub drapelul nostru mândru
Cu iubitul treicolor
Am grăbit și eu să întru
In garda Românilor.

Vivat, vivat să trăiască
La mai multe mii să crească
Pe pământul strămoșesc
Batalionul românesc.

La revedere.

— Marș ostășesc. —

La revedere
Copilă dragă,
Țara mă cere,
Plec a lupta.

Vieața mea întreagă
E pentru ea și tine ;
Rămâi, rămâi cu bine
Și nu mă regreta.

Gândește bine,
E România
De lângă tine
Ea m'a chemat.

Nimic mai nobil
Ca datoria,
Când pentru țară
Luptă-un soldat

Dar tu nu plânge,
Nu fi întristată
Dacă-l meu sânge
Se va vârsa.

Atunci va fi salvată
A noastră scumpă țară
Cu ea și tu comoră
De frumusețe sa.

Gândește bine
E România
De lângă tine
Ea m'a chemat.

Nimic mai nobil
Ca datoria,
Când pentru țară
Moare-un soldat.

La re'nturnare
Din bătălie
A ta'ntristare
Va dispărea ;

Vei fi a mea soție,
O ! scumpa mea iubită,
Cu tine fericită
Va fi și vieața mea :

Nimic mai nobil
Ca datoria,
Când pentru țară
Luptă-un soldat.

Domnul Tudor.

Cântec național. Cuvinte de : *I. Niculescu.*

Cine trece Oltul mare ?
 Ce viteaz resbunător
 Uplete astăzi de teroare,
 Sbirul bietului popor ?
 Este Tudor, e oșteanul,
 Ce 'nspăimântă pe păgân
 E voinicul, e Olteanul,
 Este Tudor Domn Român.

Să-l urmăim, Români cu toți)
 Să scăpăm țara de hoți.) bis.

Cine trece strâns în fiare
 Ocolit de vânzători.
 Cine pierde 'n închisoare
 La ai țarei apăsători ?
 Este, Tudor, e Oșteanul,
 Ce 'nspăimântă pe păgân
 E voinicul, e Olteanul,
 Este Tudor Domn Român.

Sai Române, sai nu sta,)
 Sai pe Tudor a-l scăpa.) bis.

Cine zace în uitare
 În iubitul său pământ,
 Fără cruce, fără o floare,
 Fără lacrimi pe pământ ?

Este Tudor, e Oșteanul,
 Ce 'nspăimântă pe păgân
 E voinicul, e Olteanul,
 Este Tudor, Domn Român.

Plângi, popor nenorocit ●)
 Plângi, căci Tudor a perit.) bis.

Intre Dunăre, Olt și Carpați.

Intre Dunărea cea lată
 Intre Olt și 'ntre Carpați
 Este o țară minunată
 Ce-a dat oameni însemnați.

Intr'această țară mică
 Și un mic codru rupt din rai
 Și cu inimă voinică
 Este țara lui Mihai. (bis)

Este dulcea Românie
 Care crește luptători
 Precum crește pe câmpie
 Mii de spice, mii de flori.

Intr'această țară mică,
 Crescù *Mircea* Cel Bătrân,
 Domn viteaz și fără frică
 Fala neamului Român. (bis)

Mama lui Ștefan cel mare.

Poesia de *D. Bolintineanu*.

Muzica de *Flechtenmacher*.

Pe o stâncă neagră, într'un vechiu castel,
Unde curge 'n poale un râu mititel
Plânge și suspină tinăra Domniță
Rumenă, suavă, ca o garofiță.

Căci în bătație soțul ei iubit
A plecat cu oastea și n'a mai venit.
Ochii sei albaștri ard în lăcrămele,
Cum lucesc în rouă, două, viorele.

Buclele-i de aur cad pe albu'i sân,
Rozele și crinii pe față-i se 'ngân:
Însă Doamna soacră lângă ea veghează
Și cu dulci cuvinte o îmbărbătează.

Un orologiu sună, noaptea jumătate,
La castel în poartă oare cine bate:
„Eu sunt, bună maică, fiul teu iubit,
Eu și dela oaste mă întorc rănit.

Soartea noastră fuse crudă astă dată
Mica mea oștire fuge sfărâmată,
Dar deschideți poarta, Turcii mă 'mpresor'
Vântul suflă rece, rănila mă dor.“

Tinăra Domniță la fereastră sare
 „Ce faci tu copilă? zise Doamna mare,
 Apoi pe fereastră singură-a eșit,
 Și 'n tăcerea nopței, astfel a vorbit :

„Ce zici, tu streine? fiu-mi e departe
 Brațul seu prin taberi mii de morți împarte ;
 Eu sunt a sa mamă el e fiul meu,
 De ești tu acela, nu ți-s mamă eu.

Însă dacă Cerul, anii vieții mele
 Vrînd să 'ngreuneze d'adâncă durere,
 Nobilul seu suflet astfel s'a schimbat,
 Dacă tu ești Ștefan cu adevărat.

Apoi tu aicea fără biruință
 Nu poți ca să intri cu a mea voință ;
 Du-te la oștire, pentru țară mori
 Și'ți va fi mormântu 'ncoronat cu flori!

Cel-ce pentru țară nu știe să moară
 E c'acele paseri ce în nopțe zboară ;
 E c'acele paseri ce în nopțe sbor
 Și numai în nopțe văd cu ochii lor.

Dar dac'ale tale simțuri, arzătoare
 A 'ncetat ca niște vise trecătoare,
 Intră iar 'n nopțe de unde-ai eșit!
 Pasere a nopții! ziua a sosit!“

Ștefan se întoarce și din cornu-i sună,
 Oastea lui zdrobită de prin văi s'adună,
 Lupta re-începe, Turcii sunt goniți
 Cad ca niște spice de securi loviți.

Cea din urmă noapte a lui Mihai Viteazul.

Poezia de : *Bolintineanu.*

Muzica de : *A. Flechtenmacher.*

Ca un glob de aur luna strălucea
Și p'o vale verde oștile dormea

Dar pe vârful de munte sta Mihai la masă
Și pe dalba'i mână fruntea lui se lasă.

Sta în capul mesii între căpitani
Și rechiamă dulce tinerii săi ani.

Viața noastră trece ca un râu de rouă,
Când speranța dulce ne surâde nouă ;

Astfel astă dată, viața lor trecea,
Cugetele triste nu-i mai tulbura,

Luna varsă raze dulci și armonioase,
Austrul le suflă coamele pletoase,

Căpitanii toarnă prin pahare vin
Și în sănătatea lui Mihai închin ;

Iar Mihai se scoală și le mulțamește,
Și luând paharul astfel le vorbește :

„Nu vă urez viața căpitanii mei,
Din potrivă moarte, eată ce vă cer !

Ce e viața noastră în robie oare?
Noaptea fără stele, ziua fără soare!

Ceice poartă lanțul și-a trăi mai vor
Merită să-l poarte spre rușinea lor.

Sufletul lor nu e mai presus de ferul
Ce le 'nceinge brațul, iar de martor cerul.

Dar Românul nu vrea câmpuri fără flori,
Zile lungi și triste, fără sărbători.

Astfel e vulturul ce pe piscuri sboară:
Aripele taie-i, el ar vrea să moară.

Astfel e Românul, și Român sunt eu
Și sub jugul barbar nu plec capul meu!"

Horă.

Hai deți frați cu bucurie
Hai cu toți să ne 'nsoțim
Și în sfântă armonie
Viața să ni-o îndulcim.

Pân' ce timpul tinereții
Ne inspiră plin de foc
Să uităm greul vieții
Să trăim numa'n noroc.

Român verde ca stejarul.

Român verde, ca stejarul,
Rîd de dușmani și de moarte,
Să-mi trăiască armăsarul
Și prin gloanțe să mă poarte !

Sai, voinice, și nechează,
Ager, falnic ca un zmeu,
Căci am inimă vitează
Și credință 'n Dumnezeu !

Cât mi-a sta mâna voinică
Pe-a mea pală ostășească,
N'aibă grijă de nimica
Teara mea cea Românească !

Sai, voinice, și nechează,
Ager, falnic ca un zmeu,
Căci am inimă vitează
Și credință 'n Dumnezeu !

Cu-al meu suflet, cu-a mea pală,
Cu-al meu șoim albit de spume,
In dușmani voi da năvală,
De s'a duce vestea 'n lume !

Sai, voinice, și nechează,
Ager, falnic ca un zmeu,
Căci am inimă vitează
Și credință 'n Dumnezeu !

Adio la Carpați . . .

Marșul regimentului 43.

Steaua nopții da lumină
Era luna lui Brumar,
Treceam culmea carpatină,
Vărsând lacrimi cu amar.

Resunau triste cavale
Printre văile adânci
„Rahova“ șoptea în vale
Vulturii sburau prin stânci.

Toți eram o simpatie
Elion cântec resuna
Vulturii își aveau soție
Lunca'n lacrimi se scălda.

Numai eu mergeam departe
De părinți și de-ai mei frați
Și cu lacrimi înfocate
Dam adio la Carpați.

Cer frumos al țerii mele
Loc în care m'am născut,
Să-ți mai văd, ah! ce plăcere
Ce vis dulce și plăcut.

Cât voi fi în depărtare,
De al țerii scump pământ,
Sufletu-mi va fi o floare
Abătut de ori-ce vânt.

Colo în Munții Tebii.

Colo în Munții Tebii
Unde Horia odată
Își strângea oștire
Sub al seu gorun
Este o movilă
Și-o cruce uitată
A lui Avram Iancu
Eroul tribun.

Pe acea movilă
Românii voră
Să-i ridice templu
Măreț monument
Să perpetueze
Falnica figură
A lui Avram Iancu
Eroul tribun.

Dormi etern în pace
Eroule mare
Că și de-a ta umbră
Dușmanii se tem,
Căci aici e timpul
Ziua sfântă mare:
O Dacie nouă
Iar să ridicăm.

Atunci tot Românul
Dela mic la mare
Ți-om ridica templu
Măreț monument
Atunci n'or mai zice
Hordele dușmane
Că e laș Românul
Pe al seu pământ.

Scoală încă odată
Eroule mare
Și-ți încurajează
Strănepoții tei
Ca să prindă în mână
Arma cea străbună
Să-și scuture jugul
Dușmanilor răi.

Calcă române plin de mândrie.

Calcă Române plin de mândrie
Ridică-ți fruntea sus nesfiit
Căci sub picioare oarba trufie
A păgâniei tu ai sdrobit.

Fala străbună iarăși învie
In fiecare pept de Român
Căci dânsu în suflet ș'a scris să fie
Liber în țeară singur stăpân.

I-și lasă plugul sapa și carul
Ș'în loc de sapă ia arma în mâni
Dă cu nădejde nu vrea hotarul
Să î'l mai calce paș de păgân.

Țeara e mică însă e tare
Căci are brațe și pept de fier
Suflet cu viață inimă mare
Credința, scutul, nădejdea 'n cer.

Ah Sabia lui Traian !

1.

Ah, sabia lui Traian,
Vino 'n mână de român,
Să te 'nvârtească odată
În scurt timp prin lumea toată ;

2.

Nu zăcea 'n ticăloșie
Ruginită și pustie ;
Ci cu lustru strălucită
Și cu fulger ascuțită.

3.

Te ridică din țerină
Românului într'o mână,
Și precum ești odihnită
Să te arăți mai otrăvită !

4.

Ah, acum dară toți
Ai lui Cesare nepoți,
Cai și arme vă luați
Ca eroi să triumfați !

5.

Toți acum să-și învârtească
Săbioara strămoșească ;
Scoateți armele din tină
Și le radeți de rugină !

6.

Scoală Române din somn,
Daca-i fost odată domn.
Nu te da mai înapoi
Când e vreme de război!

7.

Atunci să-ți aduci aminte,
Că tu ai fost mai 'nainte
Eroul cel mai dintâiu
Și al lumii căpătâiu.

8.

De când am pus un picior
Romul al lui Mars fecior
Spre temeieri minunate
A zidi Roma cetate.

9.

Strămoșul tău cel vestit,
Acela când o a zidit.
Lumii este cunoscut,
Că din nimic o au făcut.

10.

De Romul este zidită
Și astăzi Roma numită,
Și măcar la care poartă
Tot numele tău îl poartă.

11.

Deci dar fi erou în lume,
Dacă porți așa un nume —
Eroismul să-ți sporească,
Numele să-ți înflorească!

12.

Când îți va veni poruncă
Intr'un picior te aruncă,
Scoală la oaste și tu,
Incalecă și te du!

13.

Cu al crucii semn pornește
Oastea ta și biruește
Și-ți scoate triumf în lume
Tot după avutul nume.

14.

Cum a biruit Traian
Cu numele de Roman —
De acum până 'n vecie
Românul erou să fie.

Marșul ștudenților.

De Iustin C. Joga.

Acest cântec se cântă de ștudenții români din Brașov.

I.

Nu-i viață mai plăcută
Decât de ștudent Tra-la
Asta-o știe fiecare
Lucru evident
Și trăesc în dulce iubilo i-ha
Și trăesc în dulce iubilo
Ha-la-ria ha-la ra etc.

II.

De examen nici că-mi pasă
Nici de rigoros Tra-la
Cu sintacsa nu-mi bat capul
Căci mi-e de prisos.
Și trăesc în dulce iubilo i-ha
Și trăesc în dulce iubilo
Ha-la-ria ha-la-ra etc.

III.

Și dacă la mademoisele
Nu pot să le plac Tra-la
Nici că-mi pasă, nu mă'nsor
Să știu că mor burlac
Și trăesc în dulce iubilo i-ha
Și trăesc în dulce iubilo
Ha-la-ria ha-la-ra etc.

Rănitul din Bucovina.

Cuplet patriotic compus și cântat cu mare succes de
cupletistul D'Ayol

pe muzica frumosului Tango „Au bord de rie.”

De fum și foc e plină zarea
Bubue tunul spre Ungaria
Iar gloanțele s'aud mereu mereu
Cad soldații ca snopi de grâu
Târziu în noaptea cea senină
Sub cerul dulcea Bucovine
Un soldat dușman rănit cere ajutor

Suspinând ușor

Măicuța mea
Rana îmi este grea
De ce nu ești colea
Mâna să-ți sărut
Să mor satisfăcut
Surioara mea de-ar veni încoa
Rana n'ar mai sângera
M'ași vindeca pe loc
Să zbor iar în foc

De odată în noaptea liniștită
O umbră se apropie grăbită
Sprijinindu-și brațul de cel leșinat
Din ulcior apă să bea i-a dat
Apoi ușor spălându-i rana

L'a adus în coliba ei sărmana
 Uşurat rănitul ochii deschizând
 Li zise suspinând

Scump înger blând
 Te implor plângând
 Lasă-mă să plec curând
 Nu mă preda la ai tăi
 Căci duşmanii 's răi.
 Dar ea 'l privea, nu se sătura
 Ce frumos flăcău era
 Şi'n piept simţi un fior
 De sublim amor

Cuprinsă de prima iubire
 Ea 'l ascunse cu îngrijire;
 Intr'o zi văzându-l că s'a vindecat
 Cu sfială l'a întrebat
 De ești Român să'mi spui iubite
 Românii au inimi aurite:

Sunt Român Basarabean şi-s fericit
 O soră că am găsit
 De acum te las, 'mi iau bun rămas
 Căci mai am un glonţ de tras,
 Iar fata greu plângând
 Li zise suspinând
 Te du frăţior
 Şi luptând de zor
 Să nu uiţi că te ador
 Două inimi se unesc
 Când au sânge românesc.

Vivandiera.

Eu sunt vivandieră
Cu suflet voinicel !
Și drept cartușieră
Am un bolobocel.

Care-i venit să poarte
Un spirt, un spirt de foc
Ce'n dușmani duce moarte
Și fraților noroc !

Sune dobele, sune,
Soldații să s'adune
Eu gata sunt cu voi
La drum și la război !

Ram, pataplam, pataplam, pataplam.

Eu am legat frăție
Cu-ai patriei soldați
Și chiar în bătălie
Urmez pe ai mei frați ;
Să vărs în păhărele
Ce lângă sân, de ici,
Să'nchine țerei mele,
Luptându-se voinici !
Sune dobele sune
Soldații să s'adune,
Eu gata sunt cu voi
De drum și de război,

Ram, pataplam, pataplam, pataplam.

Iar dacă oare cine,
 Vr'un tinerel viteaz,
 S'ar da pe lângă mine,
 Să-și facă bun obraz;
 Atunci cu voe bună,
 I-aș da sufletu 'n dar,
 Ș'amorul împreună
 L'am bea dintr'un păhar.

Sune dobele, sune,
 Soldații să s'adune:
 Eu gata sunt cu voi
 De drum și de război,

Ram, pataplam, pataplam, pataplam.

Trageți hora!

Trageți hora lată, lată,
 C'am scăpat de dor de rău!
 Trageți hora resfirată,
 C'am scăpat de birul greu!

Trageți hora măi române,
 Că-i zi caldă, zi de flori!
 Lasă-ți fâlfăe-a ta chică,
 Că e soare fără nori!

A. Flechtenmacher.

Dorul Mamei.

Dorul pentru copilul ei plecat în țări streine.

Copilul meu, odorul meu

Tu pleci în țări streine

Vezi și nu uita, de biata mama ta

Gândește-te la mine

Te duci departe în zări

Peste țări și mări

Te duci mă părăsești

Vezi din când în când, scrie-mi cât'un rând

Să știu că mai trăești

Vezi, te rog din când în când

Scrie mamei cât'un rând

Și nu uita pe biata mama ta

Scrie-mi mai curând } bis.

El a plecat și în curând

Ajuns la ținta lui,

Indată s'a însurat și iute a uitat

De biata mama lui

Dar ea plângând amar

Așteaptă înzadar

Să-i vie vre-o scrisoare

Dar el n'are habar, nici grijă măcar

De mama lui ce moare

Doamne să'l mai văd odată

Ea se roagă ziua toată

Dar i-a sosit tristul sfârșit

Și moare fără să'l mai vadă } bis.

Trecu un an, nevasta lui
 O fire depravată,
 Intr'o bună zi cu altul ea fugi
 Furându-i averea toată

Atunci el disperat
 Acasă a plecat
 Zdrobit făr' de putere,
Crezând că va putea pe lângă mama sa
 Să aibă mângăere

Dar pe drum parcă-i șoptea
 La ureche cine-va
 Ce-ai făcut, ți-ai omorât }
 Pe biata mama ta } bis.

Când a ajuns în satul lui
 Găsi la a lor poartă
Vr'o câți-va vecini, care lui i-a spus
 Căci maica sa e moartă

Atunci el a căzut
 Cu fața la pământ
 Plângând își smulgea părul,
Vai, ce-am făcut, pe mama am omorât
 Lăsând să'mi ducă dorul

Pe a voastră mamă nu uitați
 Fiți chiar cât de depărtați
Căci nu-i mai scump nimica pe pământ }
 Ca numele de mamă } bis.

Ruga logodnicei.

Cuplet dramatic din actualul război al popoarelor.

I.

Călin din oaste când se 'ntorcea
 Ce trist și abătut era . . .
 Bine-ai venit, copil uitat
 Logodnica te-așteaptă 'n sat. } bis.

II.

Așterne mamă un ștergar
 Căci rănilă mă dor amar
 Și mă așază încet și lin
 Să nu se audă cum suspin. } bis.

III.

Dar spune maica mea curând
 Ce se aude acum plângând
 E ruga maicilor din schit
 Cu glas molatic și slăvit. } bis.

IV.

Dar spune maica mea curând
 Ce se aude acum bătând
 E o 'ntâmplare fiica mea
 Ce bate cue 'n dușumea. } bis.

V.

Spune'mi mamă mai curând
 De ce mereu te văd plângând
 Nu pot a'ți zice cu 'n dor iubit }
 Călin al tău, el a murit . . . } bis.

VI.

Și de 'ngroparea lui curând
 Să'i faceți larg al lui mormânt
 Să mă 'ngropați lângă dragul meu }
 Să dorm cu dânsul somnul greu. } bis.

Imn ocazional.

După: Al. Podoleanu.

Iată ziua de serbare
 Pentru-al școalei protector
 Plini de-o sfântă admirare
 Să cântăm cu toți în cor.

Să 'nălțăm la cer cântarea
 Cătră bunul Creator,
 Pentru-a școalei prosperare,
 Pentru-al țării viitor.

Azi junimea cu'nfocare
 Cu glas falnic cântă'n cor,
 Cântă marea-i admirare
 Ce păstrează tuturor. (bis)

Voluntarul.

Tot satul e 'n picioare
Căci trimbița a sunat
Și toți flăcăii în floare
La luptă au plecat.

Ajuns în capul satului
Călin, cel mai tânăr băiat
Ingenunchiă, și Domnului
Cu glas tare s'a rugat :

O ! Doamne Tu de vrei
Ai milă, Te rog, de ai mei
Eu mă duc pentru țeară să mor
Ai milă și de viața lor.

Ferește-i de erori
Pe scumpii mei frățiori
Iar' mamei, fă-i Doamne puterile tari,
Să-i poată crește mari.

În luptă ajuns, nu-i pasă
El intră drept în foc
Iar' moartea nemiloasă
Îl doborî pe loc.

Și pe când zăcea întins
Depart de casa sa
Acasă mama lui în plâns
Celui de sus se ruga :

O Doamne nu fi rău
 Ai milă de fiul meu
 Fă-l să se 'ntoarcă, acasă, curând
 Căci frăţiorii 'l aşteaptă plângând.

Dă-le putere lor
 Să iasă 'nvingători.
 Scapă-l, O! Doamne din prăpăd,
 Ca să pot să-l mai revăd.

A doua zi primeşte —
 O veste — şi de-odat'
 Cetind se 'ngălbeneşte
 Scoţând un răcnet turbat.

Căci bileţelul era scris
 De un caporal din front
 Prin care-i scrie precis,
 Căci fiul ei de-acum e mort,

Atunci, ca un leu rănit
 La icoane s'a repezit
 Şi 'n loc să se 'nchine ca 'n alte dăţi
 Ea le fărâmă în mii de bucăţi.

O Doamne, ce-ai făcut
 Tu milă n'ai avut
 Făr' să-mi răpeşti tot ce aveam mai
 De pe acest pământ [scump

A doua zi de mână
 Cu doi copii plângând
 Ea rătăcia nebună
 Pe fiul ei căutând.

Și tot mergând și întrebând
Pe ori cine 'n cale-i eșea
Ea se trezi foarte curând
Departe de casa sa.

Și când a 'noptat
În drum ei s'au culcat
Și peste noapte un viscol cumplit
Fără de milă i-a acoperit.

Însă în zori de zi
Când lumea se trezi
Îi găsiră 'n zăpadă 'ngrogați
Și ereau înghețați.

Până când frate Ardelene.

Pân' când frate Ardelene
Să te lupți tot cu nevoi:
Până când măi Bănățene
Râde-or, râde-or dușmanii de noi?

Frați Români destule chinuri
Prindeți arma de viteji
Reînoiți iar România
Măriți, măriți neamul românesc.
Frați Români din patru unghiuri
Uniți-vă 'n simțiri
Spune-ți dușmanului cine-i
Cine-i domn pe Munții vechi.

Moara.

Muzica de *T. Popovici*.

Apa curge tot la vale
 Și 'ntâlnește moara'n cale,
 Apa curge tot la vale
 Și 'ntâlnește moara'n cale,
 Roata morii se'nvârtește,
 Nici decum nu s'odihnește.
 Ta ta ta-ta-ta-ta ta ta ta-ta ta

Iar morarul alb ca moșul
 De grăunțe umple coșul
 Și'n curând postava-i plină
 De făină albă, fină.
 Roata morii se'nvârtește,
 Nici decum nu s'odihnește.
 Ta ta ta-ta-ta-ta ta ta ta-ta ta

Din făină Mama face
 Pâne moale ce ne place
 Și mai face tăieței,
 Plăcinte și colăcei.
 Roata morii se'nvârtește,
 Nici decum nu s'odihnește.
 Ta ta ta-ta-ta-ta ta ta-ta ta

Moara.

De *M. Ieremevicu.* *Musică de D. G. Kiriac.*

Apa curge pe lăptoace,
Moara umblă făr' de pace,
Ne 'ncetat tot se 'nvârtește,
Nici o clipă n' odihnește.
Alb, morarul ca și un moș,
Toarnă tot grăunțe 'n coș.
Tictac, Cioca boca, Tictac Cioca boca,
Apa curge n' odihnește.
Tictac, Cioca boca, Tictac Cioca boca,
Rota morii se 'nvârtește.

Din coș vin ele sub piatră,
Und' se farmă și se freacă.
Ș'apoi curge 'n mare ladă
Făinuță albă, caldă.
Și o pun apoi în sac
Și pe care o încarc.
Tictac, Cioca boca, Tictac Cioca boca,
Apa curge n' odihnește.
Tictac, Cioca boca, Tictac Cioca boca,
Roata morii se 'nvârtește.

De ajunge ea acasă,
Mama iea o sită deasă,
De tărițe o curățește,
In covat'o plămădește.
Maica face colăcei
Pentru copilașii săi.

Tictac, Cioca boca, Tictac Cioca boca,
 Apa curge n' odihnește.
 Tictac, Cioca boca, Tictac Cioca boca,
 Rota morii se 'nvârtește.

Sunt fecior sdravăn.

Sunt fecior zdravăn fecior de frunte
 Sabia pușca sunt viața mea.
 În timp de pace și'n zile crunte
 O cât de bine le știu purta

De sunt pe cale de-s în cazarmă
 Eu datoria îmi împlinesc.
 Leneșul cată în pat să doarmă
 Eu ziua noaptea stau și pândesc.

Vie dușmanul ori când îi place
 Pururea gata mă va găsi
 Buciumul, doba semn de vor face
 Ager ca leul m'oi repezi.

Și vai de acela ce-o să cuteze
 Să îmi atace patria mea
 Sângele'n vine-i o să'nceteze
 De lovitura, ce îi voi da.

Doina Iancului.

Versuri de *I. U. Sorîcu*. Muzica de *Gr. Buica*.

I.

Pe dealul Feleacului
Ese umbra Iancului,
Și jelește și se plânge,
Că Ardealu-i plin de sânge ;
Și nu-i sânge păgânesc
Ci e sânge românesc :
De feciori nevinovați
Drept în inimă pușcați.

II.

Pe la Blaj peste morminte
Ese umbra lui Axinte . . .
Și suspină 'năbușit
Că Ardealu-i tot cernit ! . .
Nu-i cernit de nourî grei
Ci de lacrimi de femei !
Și de lacrimi de măicuțe
Și de lacrimi de drăguțe !

III.

C'a 'nverzît frunza pe fagi
Și n'au mai venit cei dragi !
Că de vii ni i-a 'ngropat
Înălțatul Împărat
Răsplătil-ar Dumnezeu
Numai după gândul meu ! } bis.

Notele se află de vânzare la Librăria Diecezană : editură proprie în Lugoj.

Variantă

O cântă poporul în amintirea lui *Avram Iancu*.

Vine Iancu dela munte
 Cu opt mii și nouă sute
 Toți soldați și nu regute
 Armadia o gătat
 Pingă Turda o'nșirat,
 Tunurile le-o-așezat
 Lângă Turda 'n lung și'n lăt.
 Iancu 'n Turda a intrat.
 Când Iancu călare sta
 Toată Turda tremura,
 Ungurii din grai grăia
 Și către Iancu zicea ;
 Iancule, Măria ta,
 Ori ce-i cere noi ți-om da
 Numai Turda n'o prăda
 Ți-om da bani cu ferdela
 Și argintul cu mierța.
 Dar Iancu din grai grăia
 Și către Unguri zicea :
 Mie nu-mi trebe nimic
 Nici aur, nici argint
 Nice ungur pe pământ,
 Aur nici barem un gram
 Și nici Unguri în Ardeal,
 Doamnele, cațelele
 Să-și țipe mânușile
 Și să-și țeasă pânzele
 Precum fac românele.

Rugăciune.

Creator ce-a nopții ceață o alungi cu-al tău cuvânt
 Și în zori de dimineață luminezi acest pământ.
 Luminează ș'a mea minte și-mi ajută a'nvăța,
 Să-ți cunosc faptele sfinte să cunosc mărirea Ta.

În Cireșar.

De *I. I. Onu.*

Musică de *T. Popovici.*

Miros plăcut de fân cosit
 Grânele sunt de secerat.
 Porumbul mândru a'nspicat, da, a'nspicat. } bis.
 La câmp tot satul a eșit.

Doar vr'un bătrân dac'a remas
 Ca să mai vadă de copii,
 Și ei câte livezi și vii, livezi și vii. } bis.
 Le calcă fără de popas

Pe sară vin. Uite ghiduși !
 Au sinul de cireșe plin.
 Li-e chipul rumen și senin, da, și senin. } bis.
 Și la urechi au cerceluși.

Plugurile.

De V. Alexandri.

Noroc bun ! Pe câmpul neted
Ies Românii cu-a lor pluguri
Boi plăvani în câte șease
Trag se opintesc în juguri.

Brațul gol apasă 'n coarne,
Fierul tae brazde lungi
Ce se 'nșiră 'n bătătură
Ca lucioase negre dungi.

Treptat câmpul se umbrește
Sub a brazilor desime,
El resună 'n mare zgomot
De-o voioasă argețime.

Iar pe lanul ce în soare
Se zvîntează fumegând,
Cocostârcii cu largi pasuri
Calcă rar și meditând :

Sfânta muncă dela țară
Isvor sacru de rodire,
Tu legi omul cu pământul
In o dulce înfrățire,

Dar lumina amurgește
Și plugarii cătră sat
Tot cântând pe lângă juguri
Se întorc dela arat.

Marș vânătoresc.

De *Dr. Al. Vasilie.*

Musică de *T. Popovici.*

Glas de corn prin văi strebate,

Vânători cu pușca'n spate

Dimineața pe răcoare

Merg la vânătoare.

Și cum intră'n codrul verde,

Urma'n deset li-se perde,

Toți pe lângă trunchi s'a-șază } bis.

Stând cu pușca pază.

Tra la la la la tra la la la la tra la la la la la la

Tra la la la la la la la la la.

Iepurașul vine, iată,

Dar miroasă pușca'ndată

Ș'apoi din urechi ciulește,

Grabnic o tulește.

Dar s'aude pușcătura,

Iepurele-o dă de-a dura,

Pică mort. Și cum nu pice! } bis.

Că-i lovit de-alice.

Tra la la la la tra la la la la tra la la la la la la

Tra la la la la la la la la la.

Ceilalți vânători din laturi

Fac asemenea vânături

Și cum traista și-o îndeasă

Merg voioși spre casă.

Ce mai fală-i stăpânește,
 Când pășesc ei voinicește !
 Se pătrunde 'ntreaga vale } bis.
 De cântări pe cale.

ci. Tra la la la la tra la la la la tra la la la la la la
 Tra la la la la la la la la la.

Glas de corn în vânt strebate,
 Vânători cu pușca'n spate
 Vin pe seară, pe răcoare
 Dela vânătoare.

Vivat, țara mea.

De Al. Ieșan.

Dragi băeți plini de mândrie,
 Vivat, vivat, țara mea !
 Ne vom duce la război
 Și-om lupta unul contra doi.
 Vivat mândră ca o stea
 Vivat, vivat, țara mea !

Floarea mândr'a vitejiei,
 Vivat, vivat, țara mea !
 Și-om striga, murind în foc,
 Remâi țară cu noroc !
 Vivat, mândră ca o stea,
 Vivat, vivat, țara mea !

Imn școlar.

De V. D. Păun.

Musică de D. G. Kiriac.

Ale gândului avânturi,
Ale inimei simțiri,
Prin organe și prin cânturi
Le 'nălțăm ca mulțumiri.

Ție Doamne, Ție Doamne, Le trimetem Ție.
Ție astăzi, Ție astăzi, în adâncă vecinicie.

Din lumina ta divină
Tu ne-adapi ca din isvor,
Prin lumină la lumină
Mintea noastră sue 'n zbor.

Sue, Doamne (*bis*) și prin tine vede
Slava lumii (*bis*) și în tine crede.

Tu rodești în noi știința,
Mana tainelor cerești,
Tu 'ntărești în noi voința
Și 'n iubirea ta ne crești

Oameni liberi (*bis*) vrednici de-a lor treaptă,
Piepturi calde (*bis*) judecată dreaptă.

Pentru limbă, pentru lege
Învățăm să ne jertfim,
Pentru Patrie și Rege
Noi vom ști Români să fim :

Nimeni, nimeni (*bis*) cât vom fi cu zile,
Aste bunuri (*bis*) n'om răbda să 'mpile.

Colo 'n zarea ideală,
 Iat-o, iarăși a sclipit
 Stema Romei triumfală,
 Astru vecinic la zenit :
 Steaua Romei (*bis*) far aprins la Istru
 Intre Tisa, (*bis*) Prutul vechiu și Nistru !

Ea, prin neguri și urgie,
 Ne-a păzit în timpi amari,
 Tot ea cârma noastră fie,
 Spre gândiri și fapte mari :
 Vie ziua (*bis*) când al nostru nume
 Peste neamuri (*bis*) să resbată 'n lume !

Veniți frați.

De D. G. Kiriac.

Veniți frați, veniți surori
 Veniți să culegem flori.
 Flori ce noi le-am semănat
 Și cu apă le-am udat.
 La la la la la la la la la.

In mănunchi sa le legăm,
 Mamei noastre să le dăm.
 Și așa să-i arătăm
 Că iubire îi păstrăm.
 La la la la la la la la la.

Colo jos în grădiniță
 Leliță leliță fa
 Să culegem peliniță
 Leliță leliță fa
 Și d-acolo la isvoare
 Să culegem lacrimioare.
 La la la la la la la la la.

Hai noi micii copilași
 Leliță leliță fa
 Copile și băețași
 Leliță leliță fa
 Hai cu toții să jucăm
 Horă mare să legăm.
 La la la la la la la la la.

Hai cu toți să ne-aruncăm
 Leliță leliță fa
 Toți voioși să tot săltăm
 Leliță leliță fa
 Să săltăm și să cântăm
 Și de griji să mai uităm.
 La la la la la la la la la.

Imnul Liceului „Coriolan Brediceanu“

De *Dr. V. Bîrlea.*

Muzica de *I. Vidu.*

Din soare ș'umezeală
Cresc tinerii vlăstari,
Sub vijelii și'n viscol
Mari codrii seculari.

Din membre oțelite
In lipsuri și nevoi,
Resare vecinic neamul
Slăviților eroi.

Din țăr'na voastră scumpă
Când mulți vă cred uitați,
Resar o scumpe umbre
Ai țării mari bărbați.

Iar noi din focu-ți sacru
Nemuritor Patron,
Ne vom nutri iubirea
De Țară și de Tron.

Slăvită amintirea
De-apururi s'o aveți,
Cari ați purtat în suflet
O lume de vieți.

Auzi buciumul !

Auzi buciumul că sună,
Tricolorul s'a nălțat,
Cete de panduri s'adună;
Văile adânc resună;
Armăsarul a turbat!

Aduceți-mi arme mie,
Dați-mi, dați-mi calul meu;
Voi să mor în bătălie,
Nu ca sclavul în sclăvie:
Și mă jur pe Dumnezeu,
Că d'o sută și d'o mie!
Nu voi, nu voi să știu eu!

Soarele se 'ntunecează;
Armăsarii saltă 'n joc;
Mândrii, ageri se spumează,
Și cu fală ei nechează,
Iar pe nări revarsă foc.

Dați-mi, dați-mi arme mie!
Aduceți-mi calul meu;
Voi să mor în bătălie
Nu în lacrimi și 'n sclăvie
Și mă jur pe Dumnezeu!
Că d'o sută și d'o mie,
Nu voi, nu voi să știu eu!

Ca doi abori ce fumează
Ce cu fală se isbesc

Astfel bravii se lovesc ;
 Armele încrucișează,
 Varsă sânge scânteesc.

Aduceți-mi arme mie,
 Dați-mi. dați-mi calul meu ;
 Voi să mor în bătălie,
 Nu ca sclavul în sclăvie ;
 Și mă jur pe Dumnezeu !
 Că d'o sută și d'o mie,
 Nu voi, nu voi să știu eu !

Înainte ! Înainte !
 Curgă sângele spurcat !
 Simță morții din morminte,
 Că Românii s'a sculat !
 Românași, copii de bravi
 Până când să fim noi sclavi ?

Celce nu vrea să-mi urmeze,
 E un laș pe Dumnezeu !
 Și mă jur pe calul meu,
 Că acela-o să ofteze :
 Românași copii de bravi,
 Până când să fim noi sclavi ?

Libertate mult iubită,
 Pentru tine să murim,
 Viață nu mai vrem robită ;
 Ci vrem liber să trăim !
 Românași copii de bravi,
 D'astăzi nu mai suntem sclavi.

Bucurie.

Bucurie, Bucurie ?
Vorbă frumoasă 'n pustie !
In tot locul te-am căutat
Nicăiri nu te-am aflat. (bis)

Numa'n dragoste curată
Te putu-i afla odată
Dar peri-și ca și un fulger,
Nu ești fericitor înger ! (bis).

Intinzi mâna de departe
De-aproape mă jelești foarte,
Bucurie, bucurie,
Vorbă frumoasă 'n pustie :

După tine nu mai umblu
Că ești rece ca și plumbu
Că tu 'n lume cu tot omul
Te joci ca visul cu somnul.

N'am nimic numai nădejde
Dacă și pe tin' te-oi pierde:
Rămâi lume, neagră 'n ceață,
Noapte bună-a mea viață !

ȘULUȚ, metropolitul.

Mor Mărie mor...

de Dr. I. Cl. Juga.

Foaie verde de mohor
 Mor Mărie mor,
 Ici în vale la izvor
 Mor Mărie mor.

Se'ntâlnește dor cu dor
 Mor Mărie mor,
 Se sărută până mor
 Mor Mărie mor.

Dragu-mii bădița 'nalt
 Măi bădițo măi,
 Că-mi dă gură peste gard
 Măi bădițo măi.

Și mi-e drag badea voinic
 Măi bădițo măi,
 Că-mi dă gură pe nimic
 Măi bădițo măi.

N. B. La fiecare strofă se repetează cele două rânduri din urmă.

Carul cu boi.

Cântat de prima oară în Lugoj de N. Jugănaru

Pe când electricitate
Căi ferate cu vapor,
Încă nu erau inventate
Mergeau toate fără de zor.
Căci bătrânii erau moi,
Își mânau carul cu boi.

Hois cia, hois cia, hois cia, hois cia.

Azi sburăm pe căi ferate
Pe vagoane îndesate,
Sosind cu capete sparte
Nemâncați și degerați.
Decât și-atâtea nevoi,
Mai bine carul cu boi.

Hois cia, hois cia, hois cia, hois cia.

Cei vechi pân' făceau o lege
Legau mult tei de curmei
Chibzuind cum să o lege
De al țării obicei.
Căci bătrânii erau moi,
Își mânau carul boi.

Hois cia, hois cia, hois cia, hois cia.

Azi treburile sunt schimbate
 N'avem vreme de pierdut,
 Legile trebui votate
 Cu grămada într'un minut.
 Decât a da biruri noi,
 Mai bine e carul cu boi.

Hois cia, hois cia, hois cia, hois cia.

Când în Plevna și'n redute
 Cei mai mari ședeau ascunși
 Iar ai noștrii mii și sute
 De gloanțe erau străpunși.
 Erau falnicii eroi,
 Tot țărani delă boi.

Hois cia, hois cia, hois cia, hois cia.

Azi zburăm pe aeroplan
 Pe hidroplane panțerate
 Sosind cu capete sparte
 Și mai morți de jumătate.
 Decât și'atâtea nevoi,
 Mai bine-a fost carul cu boi.

Hois cia, hois cia, hois cia, hois cia.

Astăzi mergem iute noi,
 Am lăsat carul cu boi.

Hois cia, hois cia, hois cia, hois cia.

Rugăciunea românului.

Comunicat de Andrei Balteș, fost redactor la „Tribuna” din Sibiu, care a suferit mai mulți ani în temnița Seghedinului.

N'am nici cuvinte
Nici pot a spune
Cât de frumoasă
E patria mea,
Dar și iubita
Ce o am pe lume
E tot atâta de frumoșea.

O rugăciune
La ceriuri zboară
Imi ridic vocea la Dumnezeu,
Mă rog atuncea
Pentru a mea țeară
Și pentru tine
O îngerul meu.

Așa-i Românul
În veselie
El toți și toate
Să trăiască ar vrea
Dar și-a lui dragă
Cu o bucurie
Să o vadă în bine
Asta-i ruga sa.

Lacrimi și suspine.

Dacă 'n douăzeci de toamne
Zi senină n'am avut,
Ah atunci spune-mi tu Doamne
De ce m'am și născut

Ca să plâng tot în tăcere
Viața-mi fără de noroc,
Nu a stors oare durerea
Multe lacrimi de foc?

Unii râd și bucuriei
Își dau sufletu 'ncântat
Eu din cupa veseliei
Nici odată n'am gustat.

Triste 'mi pare 'n lume toate
Viața-mi e un negru chin,
Inima mea nu mai poate
Nici să plângă cel puțin.

Sub o piatră solidară
Ași fi mult mai fericit
Căci a zilelor povară
Sufletul mi-l'a sdrobit.

Unii râd și bucuriei
Își dau sufletu 'ncântat,
Eu din cupa veseliei
Nici odată n'am gustat.

Hora unirii.

Hai să dăm mână cu mână
Cei cu inima română,
Să 'nvârtim hora frăției
Pe pământul României !

Iarba rea din holde piară !
Piară dușmanii din țeară !
Între noi să nu mai fie
Decât flori și omenie !

Măi muntene, măi vecine
Vină să te prinzi cu mine
Și la viață cu unire,
Și la moarte cu 'nfrățire !

Unde-i unul, nu-i putere
La nevoi și la durere,
Unde-s doi puterea crește,
Și dușmanul nu sporește !

Amândoi suntem de-o mamă,
De-o făptură și de-o samă,
Ca doi brazi într'o tulpină,
Ca doi ochi într'o lumină.

Amândoi avem un nume,
Amândoi o soarte 'n lume.
Eu ți-s frate, tu-mi ești frate,
În noi doi un suflet bate !

Vin' la Milcov cu grăbire
 Să-l secăm diutr'o sorbire,
 Ca să treacă drumul mare
 Peste-a noastre vechi hotare.

Și să vadă mândrul soare,
 Intr'o zi de sărbătoare,
 Hora noastră cea frățească
 Pe câmpia Românească!

Ce vii Bade Târzior

de: Tib. Brediceanu

Ce vii bade târzior,
 Ori de mine nu ți-i dor.

Ba mi-i dor mândruță, tare,
 Nu pot trece valea mare.

Că valea-i cu pietricele
 Nu pot trece de guri rele,

Și valea-i cu mărăcini
 Nu pot trece de vecini.

Și valea-i cu bolovani,
 Nu pot trece de dușmani.

Imn ocasional.

Iată ziua de serbare pentru al nostru învățător
Plini de-o sfântă admirare să cântăm cu toți în cor
Azi junimea cu'nfocare cu glas falnic cântă'n cor.
Cântă marea-i admirare ce păstrează tuturor.

Să 'nălțăm la cer cântare către bunul Creator
Pentru-a școalei prosperare, pentru-al țării viitor
Azi junimea cu'nfocare cu glas falnic cântă'n cor
Cântă marea-i admirare ce păstrează tuturor.

Dus pe vecie.

Cuplet dramatic comunicat de Sergentul Al. Georgescu

Te-am zărit printre morminte
Despletită și cernită
Și simțiam cum curge lacrimi
Pe obrazu-ți șiruind.

Și am plecat de lângă tine
Palidă și leșinată
Și simțiam cum cad pe mine
Bulgării de de lopată.

Și ai plecat de lângă mine
Tristă și plângând mereu
Printre rude și prieteni
Tu la masă tristă stai.

Tu te-ai dus căci erai vie
 Trebuiai ca să te duci
 S'ai uitat pe morții care
 Zac în gropile adânci.

Te-ai culcat apoi în visuri
 Eram dragă lângă tine
 Mă strângeai apoi la pieptu-ți
 Mă visai numai pe mine.

Te-ai sculat de dimineață
 Grija pe care ai avut,
 Iute să-mi arunci afară
 Patul în care am zăcut.

Iar eu cugetam din groapă
 Bine face care știe
 Să nu fi rămas prin perne
 Vre'un microb de agonie.

Gătită și parfumată
 Tu plecași la preumblare:
 N'avea lumea ce să zică
 Căci erai în doliu mare.

N'a trecut o săptămână
 Tu cu altul m'ai schimbat
 Până inima și chipul
 Tu la altul ți-l'ai dat.

O rosă veștejită.

Cuvinte de : *M. Cugler-Poni.*

Muzica de : *C. G. Porumbescu*

Când greaua mea durere,
Când viața mi-s'a sfârși,
Pe inima mea moartă)
O roză voi ve-ți găsi) bis

O rosă veștejită
Dar să nu mi-o luați,
E tot ce iau cu mine)
Cu dânsa să mă'ngropați) bis

În zilele trecute
Zile de fericire,
Eu am primit printr'ânsa)
O dulce, dulce, dulce știre) bis

Pe inima-mi' ferbinte
Sarman' a veștejit:
Cât am scăldat-o 'n lacrimi)
Dar n'a mai înflorit) bis

Deschide, deschide, fereastra.

Romanță cântată cu mare succes, luată din
gura Lăutarilor.

bes

Deschide, deschide fereastra
O vorbă numai să-ți spui.
Minunea în lumea aceasta, } bis.
Ca fața ta rumenă nu-i.

Deschide, îți vorbesc doar în șoaptă,
Poți asculta chiar de sus.
Sărmanele cireșe coapte, } bis.
Ca buzele tale nu-s.

E tainică noaptea în tăcere
De ce acum nu te cobori
Căci nu-i pe pământ mângăiere } bis.
Ca ochii tăi fermecători.

Deschide, deschide, fereastra,
Și-n brațele mele să cazi,
Nu știe nici luna cea plină. } bis.
Misterele umbrei de brazi.

Deschide, deschide și vin-o,
O clipă alături să fim.
Iubirea trecutului perdată. } bis.
Ah, vino iar s'o răscolim.

Deschide, deschide, fereastra
Căci nimeni în lume nu va știi.
Nici ziua, nici luna, nici stelele. } bis.
Nici tainica umbră de brazi.

Dela Oituz

cântat pe scena teatrului orăşenesc din Lugoj
în 1919.

Iubitul meu nu este prinţ
El n'are poftă nici dorinţi
Să stea 'n palate
Sub aspru vifor de obuz
El şade 'n vale la Oituz
Şi crunt se bate! . . .

Când a plecat anul trecut
Cu ochii lung l-am petrecut
Dela fereastră
Şi ca să-l apăr de duşmani
I-am dat să poarte-un talisman :
O floare albastră.

Câteva rânduri mi-a scris
Iubito te-am zărit prin vis
Alaltă-seară . . .
Dar n'am nici teamă de vrăjmaşi
Căci chipul tău e dragălaş
Mă înfioară! . . .

A veni învingător
El luptă pentr'un singur dor
Şi dorul lui ca să vi-l spun :
El luptă pentru ţeara lui
Şi pentru mine! . . .

Senină cu cugetul drept
 Eu stau sigură și l-aștept
 C'are să vină . . .
 O să-mi aducă un inel
 Făcut din schije de șrapnel
 La cununie! . . .

Iubitul meu dela hotar
 Primește-mi inima-mi în dar
 Și-o rugămintă:
 Înălțăți fruntea ta de leu
 Și cu credința'n Dumnezeu
 Mergi înainte!

Luna doarme.

Luna doarme, luna doarme amoroasă
 Peste dealuri, peste dealuri și câmpii
 Te aștept a mea frumoasă
 Și sunt trist, da sunt trist că numai vii }bis

Te aștept, te aștept să vii la mine
 Cu-al tău zîmbet, cu-al tău zîmbet îngeresc
 Ferice ași fi lângă tine
 Însă astăzi plâng cu dor și mă jelesc. }bis

Te aștept, te aștept durerea'mi crește
 Nu mă lăsa ca să mor
 Vin'o dragă de mă iubește
 Și'mi alină, și'mi alină al meu dor }bis

Limba românească.

Mult e dulce și frumoasă
 Limba ce vorbim,
 Altă limbă armonioasă,
 Ca ea nu găsim ;

Saltă inima 'n plăcere
 Când o ascultăm,
 Și pe buze aduce miere,
 Când o cuvântăm.

Românașul o iubește
 Ca sufletul seu ;
 Vorbiți, scrieți românește
 Pentru Dumnezeu !

Frați, ce'n dulcea Românie,
 Nașteți și muriți,
 Și-'n lumina ei cea vie,
 Dulce viețuiți !

Voi, pre câți patria chiamă
 Dragi copii ai sei,
 Fără ca să ceară seamă
 De's bravi sau mișei.

Arătați cum-că trăiește,
 Elementul seu ;
 Și vorbiți, scrieți românește
 Pentru Dumnezeu !

De ce limba strămoșească
 Să n'o cultivăm ?
 Au voim ca să roșească,
 Țăr'na ce călcăm
 Limbă, țară, vorbe sfinte,
 La strămoși era.

Ei ar plânge în morminte,
 Când ne-ar asculta.
 Al lor geniu ne șoptește,
 Din mormânt mereu :
 Vorbiți, scrieți românește
 Pentru Dumnezeu !

G. SION.

Adio . . .

De-acuma nu te-oi mai vedea
 Rămâi rămâi cu bine,
 Mă voi feri din calea ta
 Mă voi feri de tine.

De astăzi dar fă tu ce vrei
 De astăzi nu-mi mai pasă,
 Căci cea mai dulce 'ntre femei
 Se duce și mă lasă.

Căci nu mai am de obicei
 Ca 'n zilele acelea,
 Să mă îmbăt și de scânteii
 Și de scânteii de stele.

O ! cât eram de fericiți
 Să mergem împreună,
 Sub acel farmec liniștit
 Sub farmecul de lună

Când degerând atâtea dăți
 Eu mă uitam prin ramuri,
 Și așteptam să mi-te arăți
 Să te arăți la geamuri.

Și când în taină mă rugam
 Ca noaptea 'n loc să steie,
 Și 'n veci alături să te am
 Să mi-te am femeie.

Din al lor trecut s'apuc
 Acelea dulci cuvinte.
 De care azi abia-mi aduc
 Abia-mi aduc aminte.

Căci astăzi dacă mai ajung
 Nimicurile acestea,
 Imi pare-o veche de demult,
 O de demult poveste.

Și dacă luna bate'n lunci
 Și tremură pe lacuri,
 Imi pare tot și că deatunci,
 Și că deatunci sunt veacuri.

Cu Ochii serii cei dintâi
 Eu nu o voi privi-o,
 De-aceea 'n urma mea rămâi
 Rămâi. rămâi, adio !

Cobzar bătrân.

Notele muzicale pentru canto și piano, de vinzare în Str. Belvedere No. 3 București (Versuri de Mihăilescu, muzica de L. Paschil)

Să-mi cânti cobzar bătrân, ceva
Să'mi cânti ce ști mai bine
Căci vin ți-oi da, și bani ți-oi da)bis
Și haina de pe mine.

Să-mi cânti cobzar din cobza ta
Povestea de iubire
Ce m'a făcut ca să tresar)bis
De-atâta fericire.

Să'mi cânti cobzar bătrân, ceva.
Să'mi cânti și din chitară.
Căci doar s'ar isprăvi când-va)bis
O viață-atât de-amară

Lăsați-mă lângă pahar
De viață nici nu'mi pasă
Eu sunt copilul nimănui)bis
Și n'am nici bani, nici casă

Lăsați-mă în fund să stau
În cârciuma 'ntunecată,
Să beau, să plâng, ș'apoi să uit
Că am iubit o fată!
Să beau, să plâng, ș'apoi să uit
Că am iubit odată! . . .

Cântecul gintei latine

de : Vasile Alexandri.

Latina gintă e regină
Intr'ale lumii ginte mari.
Ea poartă 'n frunte-o stea divină
Lucind prin timpii seculari.
Menirea ei tot înainte
Măreț îndreaptă pașii sei;
Ea merge 'n capul altor ginte
Vărsând lumină 'n urma ei.

Latina gintă-i o virgină
Cu farmec dulce răpitor;
Străinu-'n cale i-se 'nchină
Și pe genunchi cade cu dor.
Frumoasă, vie, zimbitoare
Sub cer senin, în aer cald,
Ea se ogîndă 'n splendid soare,
Se scaldă 'n mare de smarald.

Latina gintă are parte
De-ale pămîntului comori,
Și mult voios ea le împarte
Cu celelalte-a ei surori.
Dar, e teribilă 'n mînie,
Cînd brațul său liberator
Lovește 'n cruda tirănie
Și luptă pentru-al său onor.

În ziua cea de judecată
 Când față 'n cer cu Domnul sfânt
 Latina gintă a fi 'ntrebată:
 „Ce-ai făcut p'acest pământ?”
 Ea va răspunde sus și tare:
 „O Doamne 'n lume cât am stat,
 În ochii sei plini de admirare
 Pe tine te-am reprezentat!”

Păcurariul

Păcurar cu trei sute de oi
 Când vei trece pe la noi,
 De-i vedea pe dragă mândra mea
 Spunei că mâne seară sunt la ea.

Când soarele răsare dintr'un negru nor
 Mă cuprinde dragă al tău dor,
 Jale-mii dar nu te pot uita
 N'am ce face, căci așa-i soarta mea.

Blăstămul mă bate, căci nu te-am iubit
 Ziua și noaptea mult am suferit,
 De dorul și de-a morezarea ta
 Răpesc odihna și inima mea!

Când soarele răsare de pe stânci în sus,
 Apleacăți dragă capul cum ți-am spus,
 Și spune-mi la urechi că mă iubești
 Ca-atuncia știu că dragă a mea ești.

Sermana frunză.

Sermană frunză nenorocită,
Ia spune-mi dragă unde te duci ?
Smulsă de iarnă și doborâtă
Fără protector unde-o s'ajungi ?

Nu știu nimica ! . . . uite privește
Colo stejarul care căzu,
Astă furtună tot prăpădește
Singurul razim mi-l străbătu.

De-atunci încoace sunt jucărie
Ș'a mea durere n'am cui s'o spui ;
Vântul n'are statornicie
Și sunt silită să mă supui.

Dintr'o pădure pe o câmpie
Crivățul astăzi mă asvârli
Prin munți prin crânguri a lui mânie,
Acum zefirul mă ocolî.

Dar fără frică, făr' amuțire,
Făr' a mă plânge sau spăimânta
Fără a cere adăpostire
Fără a geme sau reclama.

Mă duc ori unde binevoește
Vântul de astăzi a m'arunca
Dacă odată trunchiu-mi lipsește
Puțin îmi pasă unde-oi pica.

Mă duc acolo, unde știu bine,
Că toată frunza mă va urma
Mare sau mică cu 'ncetul vine
Pentru vecie a s'așeza.

Mă duc acolo, unde se duce
Ori și ce lucru de pe pământ,
Măritul dafin, roza cea dulce
Pe rând cu toate se duc în vânt.

Dute dor la badea 'n sân.

Romanță.

Muzică de *Tache Popescu*.

Dute dor prin ierburi, fân
Mi-te du la badea 'n sân;
Și te du pe drum grăbit
La bădița meu iubit.
Spune-i că eu te-am mânat
Și 'n sân dor te-am legănat,
Ziua 'ntreagă 'n dalbe zori
Te-am purtat dor printre flori.

Și te du seară pe nor
La bădița bădișor,
Spune-i drept și 'ncetinel
Câte sufer pentru el.
Dute dor la el în prag
Spune-i jalea și-ál meu drag,
Pe bădița să-l apuci
Și la mine să-l aduci.

Titi și Elena.

Colo 'n grădinuță, sub un pom stufos
Titi și Elena amândoi stau jos,
Amândoi vorbeau, amândoi râdeau,
Amândoi plângeau și să sărutau.

Titi plin de lacrimi Elene-i zicea:
Vei ști Eleno dragă, că mâne-oi pleca,
Mă chiamă armata ca să fiu soldat
Și mai curând dragă de trei ani nu scap.

Jură-mi tu Eleno pe onoarea ta
Pân' mă voi re'ntoarce nu tei mărita;
Îți jur Titi dragă pe onoarea mea,
Dute fără frică eu voi fi a ta.

La trei ani în urmă petrecere 'n sat,
Nunta Elenei cu alt tânăr bogat,
Titi se re'ntoarce voios din armată
Și vrând pe Elena mai întâi s'o vadă.

Abia sosit 'n poartă și-i spuse-o vecină,
Că Elena astăzi tocmai se cunună,
Titi cum aude în biserică-a intrat
Când bătrânul preot pe mire a 'ntrebat:

Spune cinstit mire de-i cu voia ta?
Mirele răspunde: da părinte da,
Spune tu Eleno de-i cu voia ta
Cu gura jumătate zice și ia: da.

Titi cum aude, un cuțit scotea,
 Și 'n peptul Elenei el îl 'mplântă,
 Și Elena cade moartă la pământ,
 Iar Titi rămâne par' c'ar fi zicând :

Asta ți-i dreptatea, care ți-o dau eu,
 Și pedeapsa morții dela Dumnezeu,
 Atunci Titi pleacă s'ascunde 'n păduri
 Ceialalți din urmă nu l'au mai găsit.

La trei zile 'n urmă, pe-al Elenei mormânt,
 Găsiră pe Titi întins la pământ,
 Moartea fu convinsă, tot cu acel cuțit,
 Ce 'n peptul Elenei fuse 'nfipt.

Dacă...

Romanță. —

Muzica dc : Alcerto Cirillo.

Dacă n'ar fi tinerețe,
 Nici amorul nu ar fi ;
 Și de nu ar fi amorul
 Pentru ce am mai trăi ?

Tinerețea însă trece,
 Iute ca un vis ușor
 Și cu dânsa pier c'an noapte
 Toate visele de-amor.

Piere focul său puternic,
 Însă noi tot mai simțim
 Suvenirea cea mai dulce
 Și de-aceea mai trăim.

La nunta ta.

De ziua nuntii tale-ți scriu
Acum câteva rânduri,
La nuntă n'o să pot să viu
Și de-ași putea la ce să viu
Să mă mai vezi pe gânduri.

Când din al dragostei amurg
Îți faci o sărbătoare,
Din lacrimile care-mi curg
Din zilele ce 'ncet se scurg
Să-ți faci mărgăritare.

Din zimbetul îndurerat
Fă-ți flori de lămâiță,
Și să le porți că nu-i păcat
Pe părul ce l-am sărutat
Șuviță de șuviță.

Când prima dată te-am văzut
Privirea-mi cu sfială
S'a primit în ochii tăi,
Ah! din privirea cea dintâi
Fă-ți firul de beteală.

Acum când toate le 'nțeleg
Iar gândurile mele
Ți-le trimit fără să le aleg,
Ca vâlul de mireasă 'ntreg
Tu să ți-l țesi din ele.

Aşa gătită cum vei fi
 Nu vei fi prea mirată,
 Mult mai frumoasă nu poți fi
 Și-atuncia poate te-i gândi
 Că te-am iubit odată.

Avea-voi mângăiere eu
 Că 'n zilele senine
 Mă vei avea în gândul tău
 Precum în gândul meu mereu
 Te voi avea pe tine.

Consolarea.

Colea singur în tăcere
 Stau mahnit și gânditor,
 Făr' să am vre-o mângăiere
 Pentru tainicul meu dor.
 Sum zdrobit de întristare
 Căci pe-aceia, ce-o iubesc
 Nu-i aici și consolare
 Pentru mine nu găsesc. }bis

Păsărică trecătoare
 Tu te duci mâne spre ea,
 Ah! te rog ai îndurare
 Spune-i suferința mea.
 Far tu mândră garofiță
 Tu ce mâne-o vei vedea,
 Depune-i pe-a ei guriță
 Dulce sărutarea mea. }bis

La Turda.

Cuvinte de *G. Roiban*. Muzică de *V. I. Buică*.

I.

Flăcăii cei căzuți în lupte
Să-i răzbunăm ne chiamă azi
Români nu-i nime ca să 'nfrunte
Al oștilor noastre groaznic talaz
În spre Ardeal
Să ne'ndreptăm
Al oștilor noastre talaz
Și să scăpăm
Pe-ai noștri frați
De-atâtea veacuri subjugăți.

II.

O ! tremură și fugi Maghiare
Din Calea marelui potop
Am adunat de atâtea veacuri
Într'al nost' suflet ura strop cu strop,
Azi o vărsăm,
Maghiare fugi
Din calea marelui potop
La Turda șoimi
L'ai noștrii frați
De-atâtea veacuri subjugăți.

III.

La Turda unde voevodul
 Mihai cel brav a fost ucis
 La Turda frați sosit-a vremea
 Să 'nfăptuim al nostru frumos vis.
 O! șoimi în zbor
 În spre Ardeal
 Să'nfăptuim frumosul vis
 Să-i liberăm pe-ai noștrii frați
 De-atâtea veacuri subjugăți.

Suferința.

— *T. Georgescu.* —

Nu este 'n lume altă ființă
 Care să rabde ce-am răbdat eu,
 Nu este 'n lume o suferință
 Să nu pătrundă în pieptul meu,
 Pierzând cu totul mica 'mi speranță
 Alerg de omul de toți uitat
 Scăldând în lacrimi a mea viață
 Gândesc cum dânsa, ah! m'a uitat.

De 'mi caut azilul în vre-o câmpie
 De 'mi caut odihna a o găsi,
 Găsesc durerea în ea mai vie
 Venind și-acilea a mă lovi.
 Când vre-o fantomă mi-se arată
 Și 'mi plec capul apă să beau,
 În ea văd chipu-ți strigând îndată
 Să privească ce-am iubit eu.

Patria Română

— *Poezie și melodie veche.* —

Ce e Patria română
Ori e România până,
Unde Istrul cu Carpații
Dau mâna ca frații?
Ba nu, — nu măi frățioare
Pentru că Românul are
Patrie mai mare!

Ce e Patria română
Ori Ardealul o fântână,
Care varsă minerale
Din brațele sale?
Ba nu, — nu măi frățioare
Pentru că Românul are
Patrie mai mare!

Ce e Patria română
Ori Moldova cea bătrână,
Cu ficele ei vecine
De sub mâini străine?
Ba nu, — nu măi frățioare
Pentru că Românul are
Patrie mai mare!

Până unde mai răsună
 Limba dulce și străbună,
 Limba noastră românească
 Carea să trăiască!
 Pân'acolo-i frățioare
 Patria română, care
 Astăzi se numește
România-Mare!

Plânge Bistrița.

Plânge Bistrița în vale
 Pentru oarece 'ntâmplare,
 Toate plâng în a mea cale
 Toate plâng (ce face) toate plâng.

Plânge vântul peste dealuri,
 Plâng și păsările 'n crengi,
 Lacrimi curg din ochi șiroaie,
 Până când, (ș'apoi) până când.

Nu mai plânge-a mea iubită
 Fii cu suflet împăcat,
 Inima carea-i zdrobit-o
 Te-a iertat, (ce zice) te-a iertat.

La mormântul unui erou.

Trecui pe lângă-o cruce
 Infaptă într'un mormânt,
 Alături o fată
 Punea flori pe mormânt.

Mișcat cetii în grabă
 Pe cruce ce scria,
 Și-am întrebat atunci
 Pe cine ea plângea.

Eu plâng pe al meu frate
 Ce 'n luptă a fost înfrânt,
 Iar el fiind departe
 Eu plâng pe-acest mormânt.

Căci nu-i deosebire
 Între acești eroi,
 Căzuți pentru-alor țară
 La fel suntem și noi.

Atâta resemnare
 Văzând am lăcrămat,
 Și 'n liniștea serii
 La drum eu am plecat.

Eroi durmiți în pace
 În tainicul pământ,
 Ori unde-o fi o țeară
 Va plânge la mormânt.

Doine.

1.

Doină, doină, glas de jele,
Tu îndulceşti zilele mele;
Doină, doină, glas de dor,
Tu nu mă lăsaşi să mor.

2.

Boii mei când aud doina
Ară ţarina şi moina;
Boii mei când le doinesc
Ară de se prăpădesc.

3.

Sărmană inima mea,
De-ar vedea-o cineva,
Ar sta 'n loc şi s'ar mira
Cum mai pot călca iarba.

4.

Câte stele sunt pe cer
Pân' la ziuă toate pier,
Numai luna şi o stea
Aşteaptă durerea mea.

Pe crengi de soc...

Pe crengi de soc, pe crengi de soc
Care 'nfloriră 'n Mai,
O pasere cântă cu foc
De amor și dulce trai.

Sub crengi de soc, sub crengi de soc
Durmit-am și-am visat,
Căci suntem cei mai cu noroc,
Amanților și 'n rai.

Sub crengi de soc, sub crengi de soc
Ne-am despărțit și-apoi
Iubitul meu, iubitul meu,
Ah! vin-o înapoi.

Sub crengi de soc, sub crengi de soc
O fată plânge acum,
Iar paseri nu mai cântă 'n soc
El s'a uscat acum.

Coasa

Dusus-s'a bădița dus
A plecat la coasă 'n sus,

Tae bade-o coasa 'n iarbă
Tae focului s'o aibă.

Să cosească grâu și rouă
Rupă-i-se coasa 'ndouă.

Tae bade-o coasa 'n iarbă
Tae focului s'o aibă.

Ca să vină 'n sat s'o facă
Și cu min' să se'ntâlnească.

Tae bade-o coasa 'n iarbă
Tae focului s'o aibă.

C'a plecat cu ziua 'ndată
Și-am rămas nesărutată.

Tae bade-o coasa 'n iarbă
Tae focului s'o aibă.

I. Vidu.

Marinarii voioși.

— *La Paloma*. —

Plecând de pe țărmul pe care-am fost crescut
Am zis dragii mele roagă-l pe Dumnezeu,
Înainte plecării s'o mai revăd am vrut
Pe-aceea ce lacrimi vărsa destinul meu.

Marinarii voioși
Pe mal cântând curagioși,
Ah, când vântul de seară spre mare
Nu mai avea echou.

Intors iară cu bine a-și vrea
Să stau lângă tine toată viața mea,
Sosind fericirea ce-odată am simțit
Când țara-mi iubită pe mare am zărit.

Marinarii voioși
Pe mal cântând curagioși,
Ah, când vântul de seară spre mare
Nu mai avea echou.

De voi muri iubito și vei vedea
O albă porumbiță când va însera,
S'o primești cu bine, căci ea va fi
Sufletul care pe mine m'a părăsit.

Marinarii voioși
 Pe mal cântând curajioși,
 Ah, când vântul de seară spre mare
 Nu mai avea echou.

Cât te-am iubit.

Cât te-am iubit n'o poate spune
 Nimic, nimic, pe-acest pământ,
 Pentr'un amor atât de mare) bis
 Nu are limba vre-un cuvânt.)

De mi-ai fi zis în noapte neagră
 E zi și noaptea s'a sfârșit,
 Ași fi crezut, și pentru mine) bis
 Un soare dulce ar fi lucit.)

De mi-ai fi zis, vino cu mine
 Mă duc la moarte, la nevoi,
 Făr' a 'ntreba mergeam cu tine) bis
 Și-am fi murit tot amândoi.)

Cum s'au sfârșit aceste toate
 Eu nu pot spune, nu pot ști,
 Dar știu că am iubit în lume) bis
 Și că 'n etern n'oi mai iubi.)

Frunzuliță foi de fag.

— Doina 'n zăvoi —

Frunzuliță foi de fag
Bade-o te căutam cu drag,
Toată vara prin zăvoi
Doar ni-om da ochi amândoi,
Of ! Of ! doar ni-om da ochi amândoi.

Berze vin, berze se duc
Eu de doru-ți mă usuc
Of ! Of ! eu de doru-ți mă usuc.

Nu știu eu sunt vinovată
Ori ești tu de neam uitat,
Nu știu pe alta-ai îndrăgit
Ori ard eu în dor cumplit,
Of ! Of ! ori ard eu în dor cumplit.

Vremea însă a trecut
Și noi nu ne-am mai revăzut,
Of ! Of ! și noi nu ne-am mai revăzut.

Doamne treci vara curând
Și 'mplinește al meu gând,
Of ! Of ! și 'mplinește al meu gând.

Facem'aș zăvoi tăcut
Să fur numai un sărut,
Facem'aș frunză în vânt
Pân' la el s'ajung să-i cânt,
Of! Of! pân' la el s'ajung să-i cânt.

Să-i cânt doina mea de dor
Și în brațele lui să mor,
Of! Of! și 'n brațele lui să mor.

Să mă îngroape 'n zăvoi
Sub velița cea de foi,
Nimenia nu m'a jeli,
Decât apele din jiu,
Of! Of! decât apele din jiu.

Căci ele mă jelesc cu foc
Căci am fost făr' de noroc,
Of! Of! căci am fost făr' de noroc.

Așa mi-a fost ursita mie
Să n'am ceas de bucurie,
Of! Of! să n'am ceas de bucurie.

Dan căpitan.

De unde vii tu oare
O brave căpitane ?
Eu viu din bătălie
Chiar din Balcani.

Măndre căpitane
Nu cunoști tu oare,
Pe un soldat ce poartă
Numele de Dan.

Il cunosc prea bine
Căci mie mi-a servit,
Și brav în bătălie
Cu cinste a murit.

Nu 'mi zdrobi amorul
O măndre căpitane,
Eu vreau să-mi văd iubitul
Eu vreau să văd pe Dan.

O scumpă Mărioară
Uită pe a'l tău Dan,
Și iubește-mă pe mine
Că eu sunt căpitan.

O scumpă Mărioară
De vrei să fi aleasă,
Tu poți să'mi devii mie
Chiar și căpităneasă.

-Chiar doamnă împărăteasă
Să ştiu c'aş deveni,
Altuia mireasă
Nu voiesc să fiu.

Dacă de-al meu Dan
Noroc eu n'am avut,
Mai bine 'n mănăstire
Cu Christos mă 'mpreun.

Scumpa mea iubită
Nu fi supărată,
Am fost brav în bătălie
Şi-acum sunt căpitan,
Eu sunt dragă al tău Dan !

In fânul

In fânul de curând cosit
Gândind la tine-am adormit,
Şi de miros îmbalsamat
Ce fericit vis am visat.

Mi-se părea că'n flori de fân
Eram culcat pe albuţi sân,
Mi-ai spus mi-ai spus că mă iubeşti
Că pentru mine mai trăeşti.

Și-atât de fericit eram
 Cu-atâta dor ne sărutam,
 Că'n lumea toată nu-i alta
 Decât iubirea mea și-a ta

Ce fericit a-și fi murit
 În fânul de curând cosit,
 Din visul blând și fermecat,
 Să nu mă mai fi deșteptat.

Pe lângă plopul fără soți.

De : M. Eminescu.

Pe lângă plopul fără soți
 Adesea am trecut,
 Mă cunoșteau vecinii toți
 Tu nu m'ai cunoscut.

La geamul Tău, ce strălucea
 Priveam atât de des,
 O lume 'ntreagă 'nțelegea
 Tu nu m'ai înțelea.

De câte-ori am așteptat
 O șoaptă de răspuns,
 O zi de viață să-mi fi dat
 O zi 'mi era deajuns.

O oară să fi fost amici
 Să ne iubim cu dor,
 S'ascult la glasul gurii dulci
 O oară și să mor.

Dându-mi din ochiul tău senin
 O rază din adins,
 În calea timpilor ce vin
 O stea s'ar fi aprins.

Ai fi trăit în veci de veci
 Și rânduri de vieți,
 Cu ale tale brațe reci
 Înarmureai măreț.

Păstram amorul în tăcere . . .

Păstram amorul în tăcere
 Și cât de fericiți eram,
 Când într'o zi de Mai frumoasă
 Mi-ai scris și'apoi ne-am întâlnit.

Stăteam în luncă toată ziua
 Sub acel vișin înflorit,
 Și tot privind în ochi-ți negri
 Pe brațe moale-am adormit.

Și când ne deșteptam spre seară
 Pe păru-ți negru mătăsos,
 Ninsese florile din vișin
 Și cât îți stătea de frumos.

Păstram amorul în tăcere
 Și cât de nefericiți eram,
 Când într'o zi de August tristă
 Mi-ai scris ș'apoi ne-am despărțit.

'Mi-ajungă zile triste

'Mi-ajungă zile triste,
 'Mi-ajungă-o desperare
 Desprețuiesc gândirea,
 Ce-amorul m'a învățat.
 Doresc să fiu mai liber
 Lipsit de-a iei credință,
 Pe care ca pe-o muză
 Perfid o am gustat.
 Credeam, c'a mea e lumea
 Prin tine câștigată,
 Credeam, că sum ferice
 Dar ah! m'am înșelat.

D'atunci încă copilă,
De când jurai credință,
Simțiam, c'a ta iubire
E flutur rătăcit.
Mie'mi ziceai dulci vorbe
Frumoase și intime,
Dar gândul tău sburase
La alt nefericit.
Răpitu-mi-ai din suflet
Isvorul cel mai dulce,
Amorul te va bate
Care l-ai nimicit.

Căite-vei cu lacrimi
Copilă rătăcită,
De acela, ce-ai pierdut
Iubească-te ori cine
Cum m'ai iubit pe mine,
Acest blăstăm te-ajungă
Căci tu ți-l'ai făcut.
A mea inimă e una
Și numai o credință
Ce are loc într'ânsa
Dar tu nu ai nimic

Un singur dor.

poez

Mai am un singur dor
În liniștea sării,
Să mă lăsați să mor
La marginea Mărei.

Să-mi fie somnul lin
Și codrul aproape
Pe 'ntinsele ape
Să am un cer senin.

Nu-mi trebuie flamuri
Nu voiu sicriu bogat,
Ci-mi împlețiți un pat
De tinere ramuri.

Și nime 'n urma mea
Nu 'mi plângă la creștet,
Doar toamna glas să dea
Frunzișului veșted.

Pe când cu sgomot cad
Izvoarele 'ntr'una.
Alunece luna
Prin vârfuri plin de brad.

Pătrunză talanga
Al serii rece vânt,
Deasupra-mi teiul sfânt
Să-și scuture creanga.

M. Eminescu.

„Mieluşelul“

poezie şi melodie

de: Constantin Liuba.

Mieluşelul desmerdat
Nu se mai astâmpăra,
Ci săria şi alerga,
Când l-au dus la păşunat.

Oaea-i zise': băieţele,
Stai cu mama la un loc,
Că poţi să ajungi ulog,
Tot sărind prin gropurile!

Mielului cu capul mare,
Nu-i păsa de mamă-sa;
Hop în coaci, hop în colea!
Nici habar de ascultare.

De-odată se 'mpedecă
Ş'un picior din glesne-şi frânse;
Câtă-i ziulcă plânse:
Bă, bă, bă şi mă, mă, mă!

Mielule, copile prost,
De te-ai fi astâmpărat,
Mamă-ta când te-a 'nvăţat,
Dragă schiop tu n'ai fi fost!

Măi copii fără de minte,
Şoartea mielului v'aşteaptă,
De nu faceţi cum vă'ndreaptă
Cei mai mari şi mai cuminte!

Auzi valea?!...

Cor bărbătesc.

Aranjată și armonie de: I. Vidu.

1. Rujiță de pe răzvor-u
Nu mă blăstăma să mor-u :
Auzi valea cum răsună
Eu cumândra n'o duc bună ;
Auzi cum răsună valea,
Și mândruța-mi ține calea.
 2. Că nu ți-am rupt eu florile-re
Nici mărgăritarele-re
In grădină la răchită
Acolo-i mândr' adormită
In grădină la sulcină
Acolo-i mândra suspină.
 3. Ci le-au rupt sora Mărie
Să le pună 'n pălărie :
In grădină la oltoane
Acolo mândruța doarme
In grădina cea din vale
Plânge mândruța cu jale.
 4. 'N pălăria lui Ionuțu
Care-a fost al ei drăguțu
Auzi valea cum răsună
Eu cu mândran'o duc bună ;
Auzi cum răsună valea
Și mândruța-mi ține calea.
-

De ce n'am pace.

Eu nu știu de ce n'am pace
Nu știu de ce plâng mereu,
Toată lumea rău îmi face
Și ce am nu știu nici eu.

Fruntea-mi arde și svâcnește
Simt un greu în sânul meu,
Cugetu-mi ceva dorește
Și ce vrea nu știu nici eu.

Peste munți și peste coline
Totdeauna rătăcesc,
Căutând pacea, dar suspine
Peste tot eu întâlnesc.

Cu foc inima mea bate
Și lacrimi vărs mereu,
Aștept ceva din departe
Și ce aștept nu știu nici eu.

A zis Măicuța.

Terzetto. — Muzica și cuvintele de *Dr. V. Birlea.*

— June, noră, soacră —

Solo.

Junele către mireasă :

A zis Măicuța să te las
Să-mi caut alt odor,
Să vadă satul c'a rămas
Și-avuta fără pețitori.
Să-ți crească iarba prin obor
Și știrul mare în pridvor,
Să vadă satul c'a rămas
Și-avuta fără pețitor.

*

Cătră Maică-sa :

Ba eu Măicuță, nu mă 'nsor,
Așa pe placul tuturor,
Căci num'odată pot s'aleg
Și eu o fată ca fecior,
Și cu-a mea mândră eu mă'mpac
De-oi fi bogat, de-oi fi sărac
Mă ocărăște cât vei vrea,
Dar eu mi-aleg nevasta mea.

*

Solo.

II. (Soacra către fecior):

Făr' nor'am fost, făr' nor' rămân
 Și-n casă io-s stăpân,
 Decât cu leneșă într'un loc
 Îi dau mai bine casei foc,
 S'aduc un drac pe capul meu
 Să-i torc, să-i țes, să-i cos tot eu?
 Decât cu leneșă într'un loc,
 Îi dau mai bine casei foc

Nu-mi trebuesc banii ei mulți
 Ca eu s'o încalt, eu s'o desculț,
 Decât cu leneșă într'un loc
 Îi dau mai bine casei foc.

Las' crească-i iarba prin obor
 S'o pască iar vacile lor,
 Să vadă satul c'a rămas
 Și-avuta fără pețitori.

*

Solo.

III. Nora către soacră.

Odat'a fost când fetele
 Ajunse ca nurori,
 Torceau la soacra ce durmea
 Veghind de seara până'n zori.

La sămănat și la arat,
 La îmblătit și la plivit
 Tot nora prinsă'n jug trăgea
 Iar soacra numai porunceă.

Dar lor pe plac nu le-am mai fi
 Și fete tot n'om bătrâni,
 Căci zestrea și cu ochiul chior
 Iși află mâne pețitori.
 Las' — zică soacra câte-o vrea
 Ea tot rămâne poamă rea,
 Iar noi în ciuda tuturor
 Vom prinde-așa pe pețitori.

(Trage cu ochiul)

Hora iubitei.

Cuvintele și melodia de *Dr. V. Bîrlea*.

Iată întinsă hora mare
 Veniți copile toate 'n joc
 Să ne învârtim pe iarba moale
 Să fie anu întreg cu noroc.

Să crească grâul greu în spice
 Înalt și mare până'n brâu
 Și lanuri mari de aur crească
 Și vin să curgă 'n jos pe râu

Ca iarna în casă stând lângă foc
 S'aveți și voi ăst an noroc
 Torcând voioase lângă cuptor.
 S'aveți-o sută de pețitori.

Hora se 'ntinde, se 'nvârtește
 S'aprind, se'n foacă junii 'n ea;
 Copii, izbiți din greu podeala
 Dar să nu strângeți mâna la a mea.

Căci e slăbuță mititica
 Și-o doare-așa cât voi nu știți,
 Și ochii ei nu-s pentru lacrimi,
 Ci pentru zîmbet sunt gătiți.

Sunt multe fete aici în joc
 Cercați la altele noroc,
 Intindeți hora cât v'o plăcea
 N'atingeți însă mâna la a mea.

Hora se strânge și întinde
 Cu pas domol și condențat,
 Și-atâta drag și-atâta farmec
 E'n pasul horei cel legănat.

Mânați copii tot înainte,
 Intindeți hora până'n zori;
 Dar pe iubita să nu mi-o strângeți,
 Când o țineți de subsuori.

Vor știți prea bine cum este ea
 Sfioasă, blândă frumusea
 De a-ți privi-o prea lung în ochi
 Ar zace mâne în pat de deochi.

Cântecul Mureșului.

La adunarea națională dela Alba-Iulia, în 18 Nov. v. 1 Dec.
n. 1918

de Constantin Liuba.

Melodie de T. Popovici.

Mureș, Mureș, apă lină,
Floare din grădină!
Nu mai curgi tu 'n țară strină,
Floare din grădină!

Că isvorul tău răsare,
Floare de cicoare!
De azi în România-mare,
Floare de cicoare!

Si pe unda-ți alinată,
Garoafă chitată!
Sună doina liberată,
Garoafă chitată!

Iar din codrii prejmei tale,
Micșunea din vale!
Hore-aud în loc de jale,
Micșunea din vale!

Si te verși la Seghedin,
Frunză de pelin!
Loc de-amar și de suspin,
Frunză de pelin!

Unde ani de zile-o mie,
 Flori de iasomie !
 Dorul nost' zăcea 'n robie,
 Flori de iasomie !

Si te 'ntorci îngândurat,
 Floare din Bănat !
 Cu-apa Tisei mestecat,
 Floare din Bănat !

Către Dunărea bătrână,
 Floare de sulcină !
 Ca să curgeți mână'n mână,
 Floare de sulcină !

Păn' la Marea neagră, largă,
 Dorule aleargă !
 Vestea'n lume ca să meargă,
 Dorule aleargă !

Că cu apa Nistrului,
 Frunza codrului !
 Faceți semn hotarului,
 Frunza codrului !

Unei țeri mândre sub soare,
 Trandafir și-o floare !
României de-acum mare,
 Trandafir și-o floare !

Prin Miriște.

Cuvinte : *Tutoveanu.*

Muzica : *I. Bohoci.*

1.

Printre miriști pe răzor
Trece-o mândră la isvor.
Și se tângue de dor.

2.

Ziua's neguri, noaptea-i brumă
Vântul florile sugrumă
Și părau-i numa spumă.

3.

Peste plopii fără soare
Se duc stoluri călătoare
Scuturând din aripioare.

4.

Scrum și jale pe câmpii
Și cărările-s pustii
Și Tu bade nu mai vii.

Cântecul școlarilor.

— Melodie populară. —

Școală mult iubită, dulce și dorită,
Eu pre tine dragă nu te pot uita,
Tu ești o comoară sufletu-mi te-adoară.
Toate-ți mulțumește inimioara mea.

Știu ceti și scrie
Bine-mi va fi mie,
Căci nevoi de mine.
Toate vor fugi.

Ca pre scumpa-mi mamă,
Care mi-a dat hrană :
Școală, școală dragă
Nu te voi uita!

Dumineca.

Moderato.

I. Vorobchievici.

Dumnezeu a cuvântat :
Șapte zile eu v'am dat,
„Șeapte zile de lucrat,
Traiul să vi-l câștigați.

Iar a șaptea-i ziua Mea
Sfântă voi o veți ținea!”
Dumnezeu ce-a cuvântat,
De noi toți vor fi urmat.

Ca floarea de cireși.

Altetei Sale Principesei Elisabeta.

Versuri de : *M. Eminescu.*

Muzica de Tenorul: *St. Ionescu Milano.*

I.

Atât de fragedă te-asemeni ca floarea albă
de cireși
Și ca nu înger dintre oameni în calea vieții
mele ieși
Abia atingi covorul moale mătasea sună sub picior
Și dela creștet până 'n poale plutești ca visul
de ușor.

II.

O vis ferice de iubire mireasă blândă din povești
Numai zâmbi, a ta zâmbire, mi-arată cât de dulce ești
O vis ferice de iubire mireasă blândă din povești
Nu mai zâmbi, a ta zâmbire mi-arată cât de dulce ești

III.

Te duci și-am înțeles prea bine să nu mă țin de
pasul tău perdată
Vecinic pentru mine mireasa sufletului meu
Căci cu-a farmecului noapte să 'ntuneci ochii
mei pe veci
Cu a gurei tale calde șoapte cu 'nbrațișeri de
brațe reci.

Nimic nu-i pe lume mai sfânt
 Ca iubirea de țară
 Cei cari căzut-au sub steag
 Pe veci n'o să dispară
 Ei nu sunt morți: trăiesc în noi
 Cu așa eroi
 Un neam e greu să piară.

II.

Când ceasu a bătut ca să plec
 De pe plai de la noi
 Bătrâna mi-a spus: fătul meu
 Tu te tragi din eroi
 Bunicul tău și el țăran
 Muri în vale la Smârdan
 Iar tu să te porți ca și el
 Fii cu brațe de oțel
 Sboară dârj la măcel.
 (Acelaș refren.)

III.

Pe munți la Predeal am luptat
 Și la Argeș în văi
 Suna până 'n codrii adânci
 Chiuit de flăcăi
 Am fost pe Olt pân' la Sibiu
 Cu Drăgălina am fost la Jiu
 Prin foc, prin vârtej și prin fum
 Prin pârjol și prin scrum
 Noi deschiserăm drum.
 (Acelaș refren.)

IV.

Bătuți de artileria grea
 Ne-am retras noi încet
 Când rușii fugeau, noi am stat
 Neclintiți pe Siret;
 Supt focul ce cădea nebun,
 Am fost cu toții carne de tun
 În ploaie de foc și de fier
 Am fost țarei străjerul
 Căci eram grăniceri.
 (Acelaș refren.)

V.

Azi gândul îmi sboară la voi
 Bunii mei camarazi
 La voi ce dormiți pe câmpii
 Și supt cetini de brazi
 La toți ce astăzi sunt năluci,
 Și dorm în gropi fără de cruci
 La cei ce am răbdat suferinți
 Iar acumă sunt sfinți.
 (Acelaș refren.)

CUPRINSUL:

Motto	-	-	-	-	-	-	4
Imnul Dinastiei Naționale	-	-	-	-	-	-	5
Deșteaptă-te Române	-	-	-	-	-	-	6
Pe-al nostru steag	-	-	-	-	-	-	8
Treicolorul	-	-	-	-	-	-	9
La arme	-	-	-	-	-	-	10
Marșul batalioanelor române	-	-	-	-	-	-	12
Domnul Ștefan	-	-	-	-	-	-	13
Doină	-	-	-	-	-	-	14
Marșul lui Mihai Viteazul	-	-	-	-	-	-	15
Marșul lui Iancu	-	-	-	-	-	-	16
Regina poetă	-	-	-	-	-	-	18
Pui de lei	-	-	-	-	-	-	19
Se 'ntorc vitejii	-	-	-	-	-	-	20
Sfânta zi de libertate	-	-	-	-	-	-	21
Români haidem	-	-	-	-	-	-	22
Cetele române	-	-	-	-	-	-	23
Marșul batalionului român din Lugoj	-	-	-	-	-	-	24
La revedere	-	-	-	-	-	-	25
Domnul Tudor	-	-	-	-	-	-	26
Între Dunăre, Olt și Carpați	-	-	-	-	-	-	27
Mama lui Ștefan cel mare	-	-	-	-	-	-	28
Cea din urmă noapte a lui Mihai Viteazul	-	-	-	-	-	-	30
Horă	-	-	-	-	-	-	31
Român verde ca stejarul	-	-	-	-	-	-	32
Adio la Carpați	-	-	-	-	-	-	33
Colo în Munții Tebii	-	-	-	-	-	-	34
Calcă române plin de mândrie	-	-	-	-	-	-	36
Ah Sabia lui Traian	-	-	-	-	-	-	36
Marșul studenților	-	-	-	-	-	-	39
Rănitul din Bucovina	-	-	-	-	-	-	40
Vivandiera	-	-	-	-	-	-	42
Trageți hora	-	-	-	-	-	-	43
Dorul mamei	-	-	-	-	-	-	44
Ruga logodnicei	-	-	-	-	-	-	46
Imn ocazional	-	-	-	-	-	-	47

Voluntarul	—	—	—	—	—	48
Până când frale Ardelene	—	—	—	—	—	50
Moara	—	—	—	—	—	51
Moara	—	—	—	—	—	52
Sunt fecior sdravăn	—	—	—	—	—	53
Doina lăncului	—	—	—	—	—	54
Variantă	—	—	—	—	—	55
Rugăciune	—	—	—	—	—	56
În cireșar	—	—	—	—	—	56
Plugurile	—	—	—	—	—	57
Marș vânătoresc	—	—	—	—	—	58
Vivat, țara mea	—	—	—	—	—	59
Imn școlar	—	—	—	—	—	60
Veniți frați	—	—	—	—	—	61
Imnul liceului „Coriolan Brediceanu“	—	—	—	—	—	63
Auzi buciulul	—	—	—	—	—	64
Bucurie	—	—	—	—	—	66
Mor Mărie mor	—	—	—	—	—	67
Carul cu boi	—	—	—	—	—	68
Rugăciunea românului	—	—	—	—	—	70
Lăcrimi și suspine	—	—	—	—	—	71
Hora unirii	—	—	—	—	—	72
Ce vii Bade Târziu	—	—	—	—	—	73
Imn ocașional	—	—	—	—	—	74
Dus pe vecie	—	—	—	—	—	74
O roșă veștejită	—	—	—	—	—	76
Deschide, deschide, fereaștra	—	—	—	—	—	77
Dela Oituz	—	—	—	—	—	78
Luna doarme	—	—	—	—	—	79
Limba românească	—	—	—	—	—	80
Adio	—	—	—	—	—	81
Cobzar bătrân	—	—	—	—	—	83
Cântecul gîntei latine	—	—	—	—	—	84
Păcurariul	—	—	—	—	—	85
Sermana frunză	—	—	—	—	—	86
Dute dor la badea 'n sân	—	—	—	—	—	87
Titi și Elena	—	—	—	—	—	88
Dacă	—	—	—	—	—	89
La nunta ta	—	—	—	—	—	90

Consolarea	—	—	—	—	91
La Turda	—	—	—	—	92
Suferința	—	—	—	—	93
Patria Română	—	—	—	—	94
Plânte Bistrița	—	—	—	—	95
La mormântul unui erou	—	—	—	—	96
Doine	—	—	—	—	97
Pe crengi de soc	—	—	—	—	98
Coasa	—	—	—	—	99
Marinarii voioși	—	—	—	—	100
Cât te-am iubit	—	—	—	—	101
Frunzuliță foi de fag	—	—	—	—	102
Dan Căpitan	—	—	—	—	104
În fânul	—	—	—	—	105
Pe lângă plopii fără soți	—	—	—	—	106
Păstram amorul în tăcere	—	—	—	—	107
M'ajungă zile triste	—	—	—	—	108
Un singur dor	—	—	—	—	110
Mielușelul	—	—	—	—	111
Auzi valea ? !	—	—	—	—	112
De ce n'am pace	—	—	—	—	113
A zis Măicuța	—	—	—	—	114
Hora iubitei	—	—	—	—	116
Cântecul Mureșului	—	—	—	—	118
Prin Miriște	—	—	—	—	120
Cântecul școlarilor	—	—	—	—	121
Duminecă	—	—	—	—	121
Ca floarea de cireși	—	—	—	—	122
Floareș sergentul	—	—	—	—	123

Marșul Cercetașilor.

Fuga-acî veniți,
Arma pregătiți;
Fuga alergați,
Voi, bravi Cercetași !

Front, Front, Front,
Arma prezentați ! (Bis)

Muștra să'nvățăm,
Spanga s'arătăm ;
La cei deochiați,
Lacomii și ingrați.

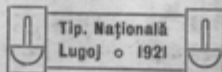
Front, Front, Front,
Arma prezentați ! (Bis)

Apoi din hotar,
Făcând un țintar ;
Gloanțe s'asvârlim
Dujmanii să-i stârpim !

Front, Front, Front,
Brațul să întărim ! (Bis)

Anta abrin
Anta.

1706

A handwritten number "1706" inside a hand-drawn circle.

Prețul 5 Lei

A rectangular stamp with a double-line border. The text "Prețul 5 Lei" is centered inside.